

מבית גילוי דעת

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידית

אמרתי לך,
יקירתי,
אני אחזור
הרב אייל ורד

553

בסדר
ערב שבת כרשת חדרע מצורע
ד' אייר תשפ"ה

טיפול גוף- נפש-נשמה לעם ישראל

נעמה ניימן, אמו של
אביעד הי"ד, בשיחה
על החיים שלפני
ואחרי ועל הדרך
לשינוי תודעה

בחזרה לה' באייר תרפ"ג
- שבת הפרהסיה היהודית
הרב אברהם וסרמן

בין צניעות לענווה
הרב יהושע שפירא

על חומותייך ירושלים
מיכי יוספי

גל עיניי ואביטה בדור הפלא
אמונה ישראלי

ידידיה וצבבי, תודה!

בזכותכם אלפי אנשים זכו לסיים את מסכת מכות
ועכשיו מתחילים מסכת שבועות, ביומי זה קל!

והפעם גם אתה תסיים מסכת!

הירשם עכשיו ופתח דף חדש
yomi.org.il

בלי אותיות קטנות. ללא עלות וללא התחייבות!
נרשמים באתר ולומדים בקלות!

יומי

השומרים שלא מחשים

שלום חברים, אני רוצה להתוועד איתכם הפעם על דמותו של רבי אברהם מרדכי מגור, ה'אמרי אמת' זצ"ל, סבו של הרבי הנוכחי, שהסתלק לבית עולמו בחג השבועות תש"ח. בין השאר, הוא היה ידוע בידידות הגדולה וההערכה ההדדית שהייתה בינו למרן הראי"ה קוק, והסיפורים שאספר כאן הם מתוך זיכרונות של מי שהיה משמשו בקודש, הרב שמאי גינזבורג שבעצמו היה תלמיד חכם מיוחד מאוד.

הרבי ביקר מספר פעמים בארץ ישראל עוד טרם השואה, ור' שמאי סיפר על ביקור שלו במערת המכפלה. "בימי הסליחות בחודש אלול נסע במונית לחברון, להתפלל על יד מערת המכפלה. מרן האדמו"ר יצא מהמונית וצעד לכיוון מערת המכפלה, כשעל ידו צועדים בניו". בנו בכורו הרב החסיד רבי מאיר הי"ד, בנו האדמו"ר מרן ה'בית ישראל', בנו האדמו"ר ה'לב שמחה' ובנו רבי פנחס מנחם בעל ה'פני מנחם', וכל המלווים שהגיעו איתו מירושלים. "הרבי צעד בצעדים מהירים על המדרגות שליד המערה, וכשהגיע למדרגה השמינית צעק השומר הערבי שלפי החוק אסור ליהודים לעלות יותר משבע מדרגות". כידוע, כך היה בתקופת השלטון הבריטי.

"הרבי שאל מה הערבי צועק, ונאמר לו כי הוא צועק שלייהודים אסור לעלות יותר משבע

כבר לא שלח אותי להאזין. הסתמכתי על מאמר קודם של הרבי שאמר: קול שופר של משיח - לא כולם ישמעו ביחד. נפשות עדינות שומעים קודם. אבל בכל אופן, מזה שהרבי שלח אותי לשמוע, לצאת החוצה ולהאזין אם שומעים קול שופר, הבנתי שבקרוב נזכה לשמוע איזו בשורה טובה. ואכן, תוך זמן קצר נגמרה המלחמה במפלת הנאצים".

ראוי גם להזכיר שאותו משמש של הרבי, ר' שמאי, נטל חלק גם בתפקידי לחימה בתקופת מלחמת השחרור בירושלים. כשהוא מספר על כך שהיה בשורות המגינים ומילא את כל התפקידים שהוטלו עליו, הוא מוסיף: "ביצעתי הרבה פעולות חשובות וגם מסוכנות, ופעם הרבי אמר לי כשסיפרתי לו שאני הולך לפעולה צבאית מסוכנת, אז ביקש ממני - בטרם תלך לפעולות שתאמר לי, ולא יהיה לך שום עוגמת נפש". הוא מוסיף: "אמנם כן, קיימתי את עצתו, בטרם יצאתי לפעולות לחימה הודעתי לרבי, ולאחר מכן הלכתי לפעולות המסוכנות ביותר ולא חששתי ואפילו לא התכופתי כאשר שרקו מסביבי הכדורים... ולא זו בלבד - גם לאחר הסתלקותו, כשהייתי צריך ללכת לפעולות מסוכנות, ניגשתי אל קברו על מנת להודיע שאני הולך".

מה הם אומרים?

והנה עוד שיחה מיוחדת שמספר לנו רבי שמאי: "באחד מהביקורים של הרבי בארץ, פעם, קודם הנץ החמה, טייל בעיר העתיקה ליד החומה, סמוך לשער ציון הנשקף על פני הר הזיתים. התהלך אנה ואנה, שקוע במחשבות, פניו זהיר.

"פתאום נעמד, פנה אל המלווים ואמר: כתוב "על חומותיך ירושלים הפקדתי שומרים כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו". שאל הרבי: מה הם אומרים אותם שומרים?". כלומר, הרי "לא יחשו" פירושו שהם לא ישתקו, ובכך מה הם אומרים?

"על שאלתו אף אחד לא ענה" - אתם מכירים את זה, הרבה פעמים כשנמצאים במחיצתו של מורה גדול, של רבי, כשהוא שואל שאלה - זו ההכנה עבורנו לשמוע את המאמר, את הרעיון, את דבר התורה שהוא רוצה למסור לנו. לא פעם יש מאיתנו שמתפתים לענות, אבל זה לימוד גדול שגם כשאנחנו נשאלים שאלה, להקשיב בסבלנות ולהמתין ולבקש מהשואל להשיב עליה, כי אנחנו עומדים במוכנות ובפניות לקבל את התשובה.

ממשיך ר' שמאי ומספר: "ענה הרבי, תוך כדי שהוא מביט להר הזיתים לצד מזרח שהחל להאיר, ואמר בהתרגשות רבה: "אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד". השומרים, המלאכים ששומרים על חומותיך ירושלים כל היום וכל הלילה" - אגב, רש"י במסכת מנחות אומר ששומרים הכוונה למלאכים - מה הם אומרים? הם פונים אל ריבונו של עולם במילים "אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד".

לחיים חברים. יהיו דברים אלו כדי להעמיק את התוועדותנו בהודיה ביום שבת קודש זו, ה' באייר. לחיים לחיים.

מדרגות. הסתכל הרבי וראה שכמה נערים ערבים רצים ועולים על המדרגות עד למעלה, התפלא האדמו"ר ואמר: האם לערבים כן מותר לעלות עד למעלה ורק לנו אסור? שפחה כי תירש גבירתה? והרבי המשיך ללכת מבלי להיעצר עד המדרגה האחת עשרה, שם נעצר ואמר: כאן זה. שם נתעכב בתפילה. אומרים שמקום זה מכוון למקום קבורתו של יצחק אבינו".

דרך אגב, אציין כי בהמשך לכך התחוללה מהומה עם הבריטים והערבים, אבל לענייננו די לנו בתיאור המופלא הזה - איך הרבי עם בניו הקדושים מבקר במערת המכפלה ועולה עד המדרגה האחת עשרה. עלינו להבין איזו זכות יש לנו וכמה עלינו להודות ולהלל ולשבח על הגישה החופשית שיש לנו לקברי אבות בתקופתנו אנו, מה שלא היה מובן מאליו כלל בדרות הקודמים.

לשמוע קול שופר

עוד אירוע מיוחד שברצוני להביא כאן, הוא שבעיצומה של השואה היה כנס גדול בחורבת רבי יהודה החסיד, והרבי נשא שם דברים. מתוכם אני רוצה לצטט כמה שורות שיכולות בכל זמן להביא מזור ללב:

"צריך להתחזק בעצמנו, כל אחד יחזק את השני, איש את רעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק".

והוסיף ואמר: "יבואו זמנים שיהיה ליהודים טוב מאוד, עוד נזכה לראות בנחמה". אמנם הדברים נאמרו בחודש מסוים כבר

עכשיו טוב, ראוי לנו לאמץ את המילים שיהיו זמנים שיהיה עוד יותר טוב, או בלשונו: "יבואו זמנים שיהיה ליהודים טוב מאוד, עוד נזכה לראות בנחמה".

הוסיף וסיפר ר' שמאי:

"פעם, בחודש ניסן תש"ה, אמר לי לצאת החוצה ולהאזין אם שומעים קול שופר. יצאתי ולא שמעתי.

(כמובן, זה מזכיר לנו סיפור אחר הידוע בחסידות מרבי מנחם מענדל מוויטבסק, עליו סיפרנו בשבוע שעבר). חזרתי ואמרתי: אינני שומע.

"חזר על זה למחרת ולמחרתיים, וכשענית שוב שאינני שומע הביע תמיהה: אינך שומע? אמרתי כי נפשות עדינות שומעים קודם... למחרת

שכונה מרווחת ונעימה

חיזוק ההתיבות היהודית בגליל

בית מדרש חי במרכז הקהילה

הצטרפו לקהילה חדשה
בשכונת הר יונה

יאיר 052-7441770 // רננה 054-6339889
לשאלות ויציית קשר בוואצאפ סקו את הנוקוד

"אשרי כל ירא ה' ההולך בדרכיו"

משפחת בקשי ומכללה ירושלים מזמינים את הציבור

לאזכרה המרכזית לרב מאיר בקשי ז"ל

יקיר ירושלים, מרצה ליהדות ולחינוך,
חבר הנהלת המכללה, איש אשכולות,
שהטביע חותם עמוק על העולם החינוך הדתי בארץ.

האזכרה תתקיים ביום ראשון ו' באייר (4.5)

באולם בית הכנסת בקמפוס המכללה

ברחוב ברוך דובדבני 36, ירושלים

תפילת מנחה בשעה 18:15, סיום מסכת

ולאחריה ישאו דברים:

פרופ' **עלי מרצבך** נשיא המכללה

הרב **יעקב מדן** ראש ישיבת הר עציון ותלמיד בתחילת הדרך

מר **יעקב לורברבוים** מנהל הטלוזיה החינוכית בעבר

הרב **מאיר מיארה** שותף לדרך בארץ ובחו"ל

גב' **אסנת כהן** ראש החוג למשאבי למידה

הרב **חיים פרג'ון** ראש לימודי גברים

הרב **שלום בקשי דורון** - ראש ישיבת בנין אב

בני המשפחה ושותפים לדרך

מוקירי זכרו מוזמנים

אתרין נרוצה

ספירת העומר

רחל שירה אזרד

נצח לאחוז בנצח

יש משמעות אינסופית, אז גם הרגע הזה, הפשוט והקטן, הוא חלק מאותה אינסופיות, וגם לו יש משמעות, כן, אינסופית.

הנצח הוא זרימת האינסוף שפועמת כל הזמן. היא ארוכה יותר מהעכשיו, היא עם נשימה עמוקה, עם אורך רוח, היא מחוברת אל השורש, וממילא – יש לה זמן וכוח.

אבל הפלא הוא, שכל שאני יותר אוהזת בנצח, יש לי יותר הערכה לכל רגע של חיים. כל רגע קטן מגלם בתוכו במיקרוקוסמוס את כל האינסוף. כל הנצח מקופל בתוך האמון שיש בנו לרגע של חיים טובים יותר. כן, גם לילדה מחינוך מיוחד שנדרשת ללמוד לאכול, ואפילו לא תלמד לעולם, ואפילו היא תסיים את חייה טרם התמלאה המשימה. כן, זה יקר ובעל ערך וחשוב עד מאוד. האמון שלנו בכל רגע, יכול לשאוב כוח רק מתוך ההבנה כמה הכל יקר.

חיים שיש בהם

משה רבנו מייצג את ספירת הנצח. על ידו ניתנה תורה לישראל והיא הנצח, היא האינסוף שמתחיה בכל רגע. היא נותנת לנו טעם וחיים בכל פסיק ותו בחיינו, ומלמדת אותנו שלכל יש משמעות. משה רבנו, במבט של רועה נאמן, מנחה אותנו איך ליצור חיים שרוח אלוקים פועמת בהם. שהם רואים מעבר כי הם מבינים עמוק, שהם מייקרים את העכשיו כי הם יודעים מה יש אחרי.

אנחנו עם של נצח. נשימה ארוכה, תהליכים אינסופיים (לא ארוכים דווקא, אלא מנכיחים אינסוף בסוף. פלא), אמון גם באחר כך – ומתוך כך אמון גדול, חגיגה והודיה של מה שיש עכשיו. כי הכל יקר. כי אנחנו נוגעים בנצח.

אנחנו בימים של נצח. נוגעים בשולי הגלימה של קדושים שחיו חיים שיש בהם. יש בהם משמעות ואור ואומץ, דווקא כי אחר כך. שהסכימו לוותר על העכשיו כי מחר, אבל גם שידעו ברגע האמת להיות כאן ועכשיו, כי כל מה שלמדו וחלמו מתגשם עכשיו ברגע זה, עת נדרשת מסירות הנפש. והנה – נצח.

לפני שנים שמעתי ממישהו שהמעבר מדייטים לבית הוא מעבר מהווה לנצח. משעות לשינה. בדייטים הטווח הוא עכשווי. כל מפגש נבחן בכך או לא, באורך חיים קצר, לשבט או לחסד. והנה, עם הקמת בית, הטווח משתנה. עוברים לדבר בשנים. יש תהליכים שנמשכים לאורך עשור, יש מימוש שקורה אחרי עשורים, ויש הבנות שמתהוות מתוך חיים שלמים. אבל זה לא מבטל את הרגע. להפך, זה מייקר אותו. דווקא האחיזה בנצח, באורך הרוח, בטווח של שנים, דורשת מאיתנו תשומת לב גדולה יותר לרגעים.

בתוך כל רגע גנוז כמו ב-DNA של כל חלק בגוף – הנצח. האינסוף מציץ מבין החרקים. דווקא הנגיעה בנשמה, האמון שהיא כאן, בכל רגע, הופכת כל רגע לבעל משמעות.

כמו הניגון הפורט על מיתרי הלב: הנשמה יורדת לתוף הגוף וצוּעֶקֶת וְיָי, יְרִידָה זו צוּרְף עֲלֶיהָ, עַד שֶׁכֵּן זֶה הוּא כְּדָאִי.

כן, יש בכל רגע ממש אפשרות להאריך נשימה, לפגוש נשמה. עד שכל זה הוא כדאי.

מה יותר – קרוב או רחוק? היכן נמצא הנצח? האמת היא שכדי לענות על זה, צריך להבין מה זה בכלל נצח. ליוויתי בעבר הוסטל של בנות חינוך מיוחד, עם התמודדויות לא פשוטות. המדריכות מלוות את הבנות יומם וליל, ומתאמצות עבורן על כל דבר. לסייע, לעזור ולקדם. יש חשיבה על כל בת ובת, וניסיון לסייע לעצמאות וגדילה כמה שניתן. בצער רב, אחת הבנות נהרגה בתאונת דרכים. בת למשפחה תומכת, ולצוות יקר שלפנת נפער חור בליבו.

יחד עם הצער, עלתה שאלה גדולה. למה? למה עשינו את המאמץ הזה לקדם אותה, להתעקש איתה, לא לוותר לה ועליה? הרי בסוף הכל הבל כביכול. מה הטעם להשקיע באיך לאכול, לדבר ובאיזה אופן להחזיק את הסכום? שאלה גדולה.

ואני, שליוויתי אותן, נדרשתי לתת תשובה טובה בעצמי. אחרי מחשבה, הבנתי משהו עמוק מאוד. האמון שלנו בכל רגע ורגע נובע מתוך אמון עמוק בחיים, מתוך מקום שמאמין בנצח. אם

פתח לקהל הרחב
מיועד למשתתפות בגילאי 18-28

תכנית ערב במדרשת מעיינות

ב"סאן נקום סלובין

ירושלים • סמטת יעבץ 4 • שני ז' אייר • 19:00

להרשמה חד פעמית:

והלבוש טובני
הרב יובל מיטלמן זיזי קוזמן

כפר חב"ד • הריו"צ 2 • חמישי י' אייר • 19:15

להרשמה חד פעמית:

והלבוש טובני
הרב משה שילת מטילדה חיות

ההרשמה למדרשה לשנת תשפ"ו בעיצומה
054-921-0131

שונבי – לימוד שבועי לנשים

רפת עלומים 7.10.23

בצלאל, שרדנו טבח וקמנו על הרגליים ביטול המכסים ימוטט אותנו. שמור עלינו

רפת עלומים 2025

שמיל בלברמן
רפת ניר יצחק

בני קינו
רפת עלומים

אבי מיאל
רפת חלוצה

אודי שוהם
רפת סעד

אבי פריימן
רפת עלומים

צילום: שחר יורמן

מכירת הערכים מתחילה בלהיכנע לתחביבים

שומרים על החלב הישראלי

מאז ה-7 באוקטובר מחלבות ורפתני ישראל עובדים תחת אש תוך אתגרים עצומים ודואגים לביטחון המזון של הישראלים. כעת במקום חיזוק מהממשלה - קיבלנו גזירה כלכלית וביטול מכסים שיובילו את ענף החלב לכליה. זה במשמרת של הממשלה הזו - אז אל תגידו שלא ידעתם.

יומן פסח תשפ"ה

אולי על מסירות הנפש של אומה שלמה לשמוע את דבר ה' ולחזור אחורה – "וישובו ויחנו לפני פי החירות", או על "הדבר אשר זדו עליהם" – יש דין ויש דיין, העולם איננו הפקר".

אני מבינה שבאמת זו שפה מעט אחרת. אמנם אני לא רוצה להפסיד את התורה של אמא, היא כל כך יקרה, אבל יוצאת ממני תורה מעט אחרת. גוון אחר. אני יודעת שהיא יכולה להיראות תורה יותר מרוכזת פנימה, אישית, אולי טיפה אגואיסטית ופחות אידיאליסטית כללית, ואני מבינה למה אמא יכולה להסתכל על זה במבט תוהה. אבל אני מזכירה לעצמי שזו לא תורה חדשה, זאת תורה שבאה על גבי התורה שניקתי מאמא. זו לא סתירה אליה אלא כתוספת, אולי צעד קדימה.

זה הופיע חזק במלחמה. כולנו דאגנו מהדור הזה. דור הטיק טוק. דור המסכים. חשבנו שהוא גולם, מרוקן מערכים. הסתכלנו עליו במבט תוהה...

אבל לפתע, עם פרוץ המלחמה, גילינו דור של אריות. פעם בניה ריין היה סיפור בודד, היום יש אלפי סיפורי בניה ריין. דור פלא התגלה, בשיא גדלותו.

האמת היא שאני רואה את זה בשיעורי תורה. אחרי שהצלחתי להוציא מהבנות את כל השאלות האפשריות על הפרק, לפני שצוללים לפרשנים, אני שואלת את הבנות אם יש להן כיוונים לתשובות. פתאום אחת שולפת רעיון שרשי"כתב, השנייה מהנצי"ב, זו מעלה את הרעיון שכתוב באור החיים הקדוש וההיא מרמב"ן. לא, הן לא פתחו פרשנים ולא עיינו בהם שנים. מכליותיהם זה בא. דור מיוחד. וכשאני אומרת להן את זה, הן לא מבינות ושואלות: הייתכן? אנחנו כמו ענקי העולם? זה לא מסתדר לנו. ואני מנסה להסביר להן, ולעצמי, שאנחנו קטנים בהמון, אבל פשוט זכינו ואותם ענקים הורישו לנו ב-DNA את המתנות שלהם. שמו אותנו, הנססים, על הכתפיים שלהם, אז אנחנו טיפה יותר גבוהים מהם. יותר ננסים ויותר גבוהים, נהנים על הכתפיים.

אני זוכרת שלפני כעשור, כשארגנתי שיעור לבילת תשעה באב בבית, התלבטתי אם שייך שאחרי השיעור נישאר לשיר שירי געגועים למקדש, לירושלים. כל הנשים שהיו סביבי פסקו שבוודאי זה אסור ולא קשור, אבל השנה, בחורה קסומה סיפרה לי עם ברק בעיניים שתשעה באב זהו אחד הימים היפים ביותר בשנה עבורה. יום מקודש. היא מסובבת את ההר, ובכל שער ביום הזה יש שירים, געגועים קסומים, לקודש, להתגלות. ניגונים, ניגונים. יום מקודש. הנה, צעד קדימה.

אני תוהה לעצמי על הבנים שלנו. איזה סוד מתחבא שם מתחת לניסיונות? איזה צעד קדימה הם הולכים לקחת את המציאות? האזכה להסיר את המבט התוהה, החושש, המבקר? האזכה לעיניים עמוקות, שיראו את השלב הבא שהם הולכים להוליד? כנראה שדווקא דרך הקשיים שלהם ייווצרו להן המתנות החדשות לעולם. דוגמת אלה שנושרים מהמסגרת, משעמום או מקושי בלימודים, והולכים ובונים חוות. עד עכשיו ביקרנו, זלזלנו, ופתאום כולם מהללים, קולטים את הגאולה שנולדת לה דרך הניסיונות של הילדים. בוודאי, יש המון דברים מורכבים מאד בדרך לשם, אך לידות קורות דרך כאבים של צירים.

ה' יתברך, גל עיניי ואביטה. שאזכה לראות, לשמוח. שהילדים יזכו שזה יהיה מחובר. שנזכה ליום הגדול והנורא. אבות ובנים.

בתקופה הזו, כשהבנים שלנו עוברים מסעות וכל הבלאגן צף, אני חוששת להזמין את ההורים אלינו הביתה לשבת. אני מפחדת מהכאב שלהם כשהם יראו מקרוב את הבלאגן. מפחדת מהקפידה שלהם, מהכיוון שיהיה בלב שלי כשהם יראו את המקומות השבורים שלנו. יש דברים אצל אליה שבאמת קשה להכיל עכשיו, ואני לא יודעת איך הם יכילו את זה.

אבל החג הגיע ומשפחה זה משפחה.

אז חשבתי על פתרון יצירתי: נזמין את שני הצדדים – ההורים שלי ושל האיש שלי. הם יהיו ביחד, יפטפטו ביניהם, וכך יהיה פחות פוקוס ונוכחות על הבלאגן שלנו. אחלה רעיון.

אז הם הגיעו עם כל הפינוקים והמאכלים הכי טעימים שיש. זכינו בהורים קסומים, מרעיפי שפע. באמת שזכינו. וברוך ה' היה טוב. פתאום אני קולטת כמה אהבה הילדים שלי סופגים מסבא וסבתא, איזו מתנה. אבא שלי, בן של ניצולי שואה, תמיד מזכיר שלא היו לו סבא וסבתא. לא דוד ודודה. כלום. תודה לה' שלנו יש! מתנה.

בסוף סעודת ליל שבת, אחרי שקיפלנו את השולחן ואת הקטנים למיטות, מגיעות נערות לשיעור. אמא שלי היא תלמידת חכמים אמיתית. "אמא תעבירי את השיעור", אני אומרת לה. אבל אמא מסרבת בעדינות, "אני רוצה לשמוע אותך".

אמא יושבת לצדי, ואני מתחילה בדחילו ורחימו להעביר את השיעור.

קריעת ים סוף. מה קורה כשיוצאים ממצרים, וכמה רגעים אחר כך קולטים שאנחנו במצר יותר מפחיד מהמצרים שמהם יצאנו? שאין לאן לזוז? שנתקלנו בקיר? אולי יותר נכון לומר שצוק לתהום מלפנינו ואריה מאחורינו. מה קורה לי כשחשבתי שהתקדמתי, נפטרתי מאיזה מצר, והנה אני קולטת פתאום שאני רק ברוורס לתהום?

יש בתוכי כמה קולות. קול אחד שצועק: בואי נחזור אחורה. זו אשליה שאת יכולה להיפטר ממצרים. אין לך סיכוי.

יש קול שאומר: מלחמה. תילחמי בזה הכי חזק שאת יכולה (ובתוכי יודעת שזו התאבדות. כבר מכירה את המלחמות הללו. כשאני עומדת מול גל עם אגרוף, הוא תמיד נשבר לי לרסיסים על הגב, וזה כואב).

יש גם לחישה שאומרת: עזבי. תורידי את הראש, תתקדמי לתוך המים עד שיכסו אותך. עד שלא תרגישי כלום. עד שתטבעי בים השגרה.

יש גם את המפלט לשמיים בצעקה: הצילו, הצילו.

תוך כדי שיעור אני מגניבה מבט לעבר אמא, רואה שהיא לא לגמרי איתי. מבט חתום קצת. מתכווצת טיפה, אבל המבט בעיני הנערות דוחף אותי להמשיך.

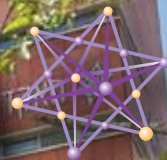
יש מקום לכל כיתה, אבל עכשיו על הים צריך להתקדם. פשוט להמשיך, עם ידיעה עמוקה שה' איתי. לא להתקדם כדי שהמים יכסו אותי. להתקדם כי ה' איתי, והוא כבר בדרכו שלו יפתח לי יבשה בתוך הים.

למחרת אני שואלת את אמא איך היה לה השיעור. "טוב" היא אומרת, ואני רואה שהיא מסתייגת מעט. "זו שפה חדשה, אחרת. לא כל כך מוכרת לי. אני הייתי מעבירה על משהו אחר לגמרי."

האקדמית חמדת

חוסן, אמונה, חינוך.

קריית חינוך שדות נגב

77% הנחה
על דמי הרישום!
לנרשמים ביום הפתוח

5.5 יום פתוח

ז' באייר | 16:00-19:00

תואר שני M.Ed.

שנה אחת בקמפוס

תואר ראשון B.Ed.

יומיים בשבוע בקמפוס

תואר שני ותעודת הוראה

שנה בקמפוס + שנת התנסות

הסבת אקדמאים

שנה אחת בקמפוס (בחלק מהתוכניות)

נרשמים לתואר ראשון ותעודת הוראה ומקבלים מחשב נייד מתנה! בכפוף לתקנון

רכבת

אפשרות לשילוב
מדרשה באקדמיה

רום
תוכנית מצוינות

מתכונת היברידית
שבוע מהקמפוס
שבוע מהבית

החזר שכר
לימוד 7-M.Ed.
בכפוף לתקנון משרד החינוך

מערך מלגות
נרחב

שנה ראשונה
7- B.Ed.
בכפוף לתקנון משרד הביטחון

לפרטים נוספים: *5280

ביפין ג'ושי, סטודנט באקדמית חמדת, נחטף בשבעה באוקטובר
ומוחזק עדיין ברצועת עזה. מחכים לך ולכל החטופים!

בכל יום ויום

לצער הלב, ממה שבדקתי, התשובה לכל השאלות האלו היא כנראה - לא.

אבל למה לא, הרי סיפור יציאת מצרים נשמע משהו כל כך בסיסי בזהות הישראלית של בן גוריון?

לכן גוריון הייתה טעות קריטית: יציאת מצרים הייתה אירוע היסטורי שקרה פעם, וה' יתברך לא היה שם. מי שהוציא את עם ישראל היה משה, וזה פשוט קשור לאופי המיוחד שלו, אפילו אבי הנביאים זו תכונה ולא תיאור לקשר עמוק עם ה'.

סתם לידע כללי - בן גוריון כתב הגדה לפסח על הקמת המדינה, אם תפתחו אותה פעם תראו שכולם נמצאים שם חוץ מהגורם הכי רלוונטי.

'לפיכך אנחנו חייבים להודות, להלל ולפאר, לרומם ולהדר ולברך, לעלה ולקלס הלוחמים והחלוצים אשר הוציאונו מעבדות לחירות, מיגון לשמחה, משעבוד לגאולה, ונאמר שירה חדשה'.

זה רק ציטוט אחד, כדי שנבין את העניין.

תראו, בן גוריון הוא לא העניין, אבל מה שקרה לו עלול לקרות לכולנו ברמה מסוימת.

עם ישראל יצא ממצרים לפני 3337 שנים, עם הקביעה הזו גם בן גוריון יסכים. אבל יציאת מצרים לא הייתה רק פעם. היא מתרחשת כל יום אצל כל יהודי, על זה בן גוריון חולק. יציאת מצרים מבחינתו היא רק היסטוריה, לא מהלך אלוהי.

תפסתם? מי שדאג להעביר את סיפור יציאת מצרים מאבא לבן לא היו עם של היסטוריונים שהיו עסוקים בלשמר מסורות, הסיפור עבר תודות לעם שתפקידו להיות הנציגות האלוהית בעולם, שהעביר מאבא לבן בלון חמצן. בסיפור יציאת מצרים נמצא הסוד הגדול שלנו, שיורד עד לפרטי הפרטים של החיים. כל התמודדות, כל קושי, כל ניסיון ובכללי העולם שמושך אותנו למטה, כולם הם נציגות של מצרים. התורה והמצוות, ובמיוחד קריאת שמע

שצועקת את ייחוד ה' בעולם - אין עוד מלבדו, הן יציאת מצרים של כל אחד מאיתנו כל יום.

וכמו במצרים - התנאי הבסיסי ליציאה לא כולל 500 סעיפי משנה, הוא דורש רק דבר אחד - לרצות, אבל לרצות באמת.

בן גוריון ראה הכל ולא ראה כלום.

המצות, התאריך, האנשים, הלבוש, ההליכה במדבר? כולם חשובים, אבל הם לא הדבר בעצמו. יהודי שאוכל מצות רק כדי לשמר היסטוריה, אבל לא מעוניין לקיים מצווה, פשוט מחמיץ את הנקודה, וספק אם הוא בכלל יוצא ידי חובה... נקודת המרכז היא אחת - במרכז נמצא ה' יתברך וכל השאר הם רק הופעות שלו, והזכות לעשות את רצונו.

רק מי שחי את הנקודה הזו -

יוצא באמת ממצרים.

"לפני כשלוש מאות שנה הפליגה לעולם החדש אניה ושמה 'מייפלואאר', ובה אנגלים שקצו בחברה ובמשטר האנגלי, וחיפשו חוף שומם לחלוטין להתנחל בו ולהקים עולם חדש. הם נחתו באמריקה, והיו ראשוני המייסדים והבונים של ארץ ואומה זו, היה זה מאורע גדול בתולדות אנגליה ואמריקה. אבל תאב אני לדעת אם יש אנגלי אחד היודע בדיוק יום ושעת הפלגת אנייה זו, וכמה אמריקאים יודעים זאת, מה יודע ילד אמריקאי - ואף מבוגר - כמה אנשים היו באנייה זו, שמות משפחותיהם, מה לבשו, מה אכלו, מה מסלול הפלגתם ומה אירע להם כל הדרך, ממה ניזונו וכיצד שתו מים, היכן הנקודה

בה עלו על חוף הארץ שייסדו אבותיו אלה, ובה הוא גר היום בזכותם?

והנה - לפני יותר משלוש אלפים ושלוש מאות שנה קודם הפלגת 'מייפלואאר', יצאו היהודים ממצרים, כל ילד יהודי בעולם - באמריקה, רוסיה הסובייטית, בתימן ובגרמניה - יודע בדיוק, אבות אבותיו יצאו ממצרים בעלות השחר של החמישה עשר בניסן, מה לבשו? - מתניהם חגורים ומקלם בידם, הם אכלו מצות והגיעו אחרי שבעה ימים לים סוף, הוא גם מכיר את מסלול המסעות וקורותיהם במשך ארבעים שנה; אכלו מן ושליו ושתו מים מבאר מרים, הגיעו לארץ דרך הירדן מול יריחו, ואף שמות משפחתם לבית אבותם יצטט מן החומש, עד היום הזה אוכלים היהודים בכל העולם כולו מצה זו שבעה ימים מחמישה עשר בניסן, ומספרים ביציאת מצרים ובצרות שבאו על היהודים מיום שיצאו לגולה ואילך, והם מסיימים בשני מאמרים; השתא עבדי (השנה אנו עבדים) לשנה הבאה בני חורין, השתא הכא (השנה אנו עדיין בגולה) לשנה הבאה בירושלים, בארץ ישראל,

כך טיבם של יהודים".

וואו! אילו מילים! מישהו יודע במקרה מי הרב החשוב שחתום על הדברים, ובאיזה הקשר הם נאמרו?

אוקיי, תשוב טוב, את מה שקראתם עכשיו אמר לא פחות מ- דוד בן גוריון בפני ועדה של האו"ם שדנה בשאלת ארץ ישראל.

נשמע מרשים, בטח אם מנסים לדמיין את אחד מאנשי הציבור שלנו היום אומר משהו דומה (אין מצב). תוסיפו לזה את הקשר שהוא קושר בין כל הגלויות לגלות מצרים, מה שבהחלט כתוב בספרי חסידות שונים. ובכל זאת יש משהו בסיסי שחסר כאן, למרות ההתלהבות של הרבה אנשים מהנאום הזה של בן גוריון.

תגידו, בן גוריון בעצמו חגג את ליל הסדר? הוא הקפיד לא לאכול חמץ בפסח? האם גם הנינים שלו מכירים את סיפור יציאת מצרים לפרטי פרטים?

לכבוד
התנא האלוקי
רבי שמעון
בר יוהאי

ההדלקה המכרזית בשומרון

הציבור מוזמן
להילולת רשב"י בל"ג בעומר
בישיבת נחלת יוסף
בשבי שומרון

במעמד ראש הישיבה
ורב הישוב
הרב יהושע מרדכי
שמידט שליט"א
בליווי מוזיקלי של
הראל טל

יום חמישי י"ז אייר • החל מ-20:45

עזרת נשים כתוחה

הרב אייל ורד מינכ"ל

סיפור לה' באייר

יום אחד השכנה דפקה בדלת,
נכנסה עם עוגה ובקבוק יין...

"תראי... את כל כך הרבה שנים לבר... וזה
נורא מרשים לראות איך את מחכה וכל זה...
אבל את יודעת... אולי הגיע הזמן לחשוב על
העניין מחדש. הוא לא יצר קשר בכלל ולא
שמענו ממנו כלום... גם את לא... שום דבר.
איזה מכתב... איזה פתק... מיקום... משהו...
כלום... מה דעתך?"

"לא... לא. תודה על ההתעניינות, אבל אני
אמשיך לחכות לו. אני בטוחה שהוא יחזור."
השכנה השאירה את הבקבוק והעוגה
ויצאה.

היא לקחה אותם ומיד זרקה לפח... "תלכי
לכל הרוחות עם ההצעות שלך", צעקה לעבר
הדלת הסגורה.

קראה מיד לילדים וסיפרה להם עוד סיפור
על אבא... כאילו כדי לגרש את המחשבות
האלו. כי באמת לא מובן מה איתו... למה הוא
לא שולח איזה סימן, מתי יחזור...
אבל היא הייתה נחושה.

הנה תכף מגיע יום הנישואים שלהם. היא
הדליקה נרות ותלתה קישוטים, הכינה סעודה
והעמידה לו כיסא בראש השולחן... אבל

הלחץ הזה חילץ ממנה נחישות ועקשנות שהיא
לא הכירה עד לאותו רגע. משהו בה קם וסער,
והיא הבינה בדיוק מה היא צריכה לעשות...
אספה את הילדים והסבירה להם שאבא יצא
והוא תכף יחזור, וזה די תלוי בנו מתי שהוא
יחזור. היא מבינה שזה לא היה בסדר, היא
לא הייתה בסדר, אבל היא בטוחה וסומכת
עליהם שביחד הם יחזירו אותו חזרה.
אמרה ועשתה.

קודם כל, מיהרה לתלות בכל הבית תמונות
שלו, וסימנה היטב היטב ביומן את כל
התאריכים החשובים.

הנה יום הנישואים שלנו בסיוון, ולפני כן
היה הרגע הזה שהכרנו בניסן, והנה תמונות
מהשבע ברכות בחופה, ויום ההולדת בראש
השנה, ועוד כל מיני תאריכים שרק היא והוא
ידעו.

בכל פעם שהיה מגיע תאריך כזה, היא
הייתה עושה מסיבה, חג, ומספרת עליו.
מספרת מה היה, כמה טוב הוא היה, ואיך
היה להם טוב ביחד... עד ש... טוב... גם את
זה היא סיפרה, כשהיא נאנחת ואומרת: "נכון,
טעיתי... ועל טעויות משלמים".

גם את היום שהוא עזב היא הייתה מציינת,
בשקט. יושבת על הארץ, מדליקה נר ובוכה.
כך זה נמשך כמה שנים.

את טריקת הדלת הזו שמעו בכל השכונה.
היא רעמה מאוד.

"אני יוצא. כל עוד אני כאן, מגן עלייך
ושומר עלייך, את לא מעריכה. אני מרגיש
שאם אשאר כאן עוד את עלולה לעשות מעשים
שלא תהיה מהם דרך חזרה. אז זהו, נראה לי
שאני צריך לצאת מכאן. את צריכה ללמוד
להסתדר לבד קצת. להראות לי שגם לך אכפת
מהקשר שלנו ולא רק לי..."

"אני רק אומר לך דבר אחד - אני אחזור.
גם אם זה ייקח זמן, אני אחזור."
ויצא.

לא שהיה לו בעצמו לאן ללכת, אבל הוא
ידע שמכאן הוא חייב לצאת, בינתיים.
וזה בהחלט היה משבר.

בהתחלה היא די המשיכה בשגרה. כבר היו
תקופות כאלו שהוא יצא לזמן קצר. קצת איים,
אבל בסוף חזר, בטח גם הפעם זה יהיה כך.
אבל הזמן חלף, וסימן ממנו לא רואים.

היא הבינה שזה עסק רציני, והפעם צריך
להיערך לזה אחרת. כובד האחריות שתמיד
היה עליו, עבר לפתע לכתפיים הקטנות שלה
והיא הרגישה אותו. כבד. לוחץ. אבל דווקא

בערב כשחגגו, פתאום אבן נזרקה מבעד לחלון, מנפצת את הזכוכית בקול גדול, נוחתת על השולחן ומפילה את הנרות... מבחוץ היא שומעת את הילדים של השכנה צועקים לה "לכי מפה כבר... משוגעת".

אספה את הזכוכיות וסידרה שוב את השולחן, מזגה מחדש את הכוס הרביעית... בלעה את הדמעות שחנקו את הגרון והמשיכה.

אבל המצב נעשה יותר ויותר חמור.

גם ברחוב כבר היה לה קשה ללכת.

היא ראתה את המבטים חורכים את גבה, שמעה גם את המתלחשים.

"משוגעת... מחכה

לבעלה שמזמן נעלם... חוגגת כאילו היא איזה פרינססה. כנראה מזמן לא הסתכלה במראה וראתה איך היא נראית. הרי היא ממש בריחה מהלכת... כולה סמרטוטים והיא ממשוכה לספר לעצמה אגדות על הבעל שפעם היה לה, איזו יפה היא הייתה, וכמה נפלאים היו החיים שלה... ראייתם פעם עני מרוד שחוגג את זה שפעם הוא היה עשיר? היא פשוט מטורפת. משוגעת. הגיע הזמן שנוריד אותה לקרקע המציאות ונזכיר לה איפה היא נמצאת ומי היא בכלל".

למחרת שרפו לה את הבית.

אפופת עשן וכוויות הצליחה לחלץ את עצמה ואת הילדים מהבית, עם מעט רכוש, אבל על התמונות לא ויתרה, וגם לא על לוח השנה.

ממעט הכסף שעוד נותר שכרה איזו דירת עוני בפאתי השכונה. גם שם תלתה את התמונות, וגם את הלוח. שם גם הזדמנה לה בטעות איזו מראה, והיא הביטה בעצמה לפתע ונבהלה מאוד. בכל זאת אספה את הילדים ואמרה להם: "אנחנו לא נוותר. אנחנו נמשיך לחכות לאבא, הוא יגיע".

הם רק תלו בה עיניים שואלות וכואבות, אבל הנחישות הקודרת שניבטה מעיניה לא השאירה להם ספק. הם יחכו.

יום אחד הגיע מכתב.

"שלום לך, אשתי היקרה. צר לי כי נעדרתי זמן רב כל כך. עוד יגיע הזמן לספר. כעת אני רוצה לומר לך שמצאתי לי אשה חדשה, טובה ויפה ממך, ואין לי כל כוונה לחזור אלייך. כאן מתייחסים אלי יפה, ואני ממש מרוצה. מאחל לך את כל ההצלחה".

בסוף הייתה חתימה כזו מקושקשת.

היא לא האמינה למקרא עיניה,

אבל משהו הרגיש לה מוזר.

בלב ירושלים

מתחיל מסע

נפית.

שמינסיטית, בת שירות, סטודנטית רוצה לגדול, להעמיק, להאיר? המדרשה שלך מחכה לך בדיוק כאן. **מדרשה מלאה | מדרשת שילוב**

לימוד מעמיק, חסידות שמדברת ללב, וצוות שרואה אותך באמת.

דוא' ארכיב אג מדרש א' אינינו
דימים הפגחים שלקיינו דחובל איי

סרקי או שלחי וואצאפ לפרטים נוספים

והרשמה לראיון אישי <

לפרטים והרשמה
054-9210131

זה לא הכתב שלו... זה לא הניסוח שלו... וזו גם לא החתימה שלו. בבת אחת היא קלטה - זה זיוף! מישור מנסה לגנוב את זהותה. לייאש אותה. לגרום לה לוותר.

היא החליטה לנתק מכל מי שמנסה להידמות אליה כל קשר. חסמה את תיבת הדואר ולא פתחה יותר מכתבים שלא היו מוכרים לה. רק התכנסה עוד ועוד בתוך עצמה.

בקופסה סודית בבית עוד היו לה את מכתבי האהבה שכתב לה כשהיו ביחד. פתחה אותם והייתה קוראת בהם שוב ושוב. אפילו התחילה לכתוב להם פירושים. כל מיני דברים שאמר לה בעל פה סביב המכתב. כל מיני דברים ששמעה ממנו. את הכל כתבה שלא תשכח. לאט לאט הצטברו אצלה עוד ועוד דפים. אותיות. כל אות רק מגבירה את הגעגוע, וגם את הכאב.

אבל לזה איש לא הכין אותה. היא הרגישה היטב את הסכנה, את השנאה, ולכן מיעטה לצאת לרחוב ולצאת בכלל. אבל ביום שחור אחד כל השכנים שלה פשוט התנפלו עליה וחטפו לה את הילדים... היא צרחה, זעקה, ניסתה להגן בכל כוחה, אבל היא לא הצליחה. לקחו לה אותם מתחת לידיים.

כשיצאתי מהבית. לא הלכתי לשום מקום... פשוט נשארתי בחוץ. סובל".

"איך לי כוח לקום. תרים אותי בבקשה".
"בשביל זה באתי. להרים אותך כדי שנחזור הביתה יחד. ראיתי את התמונות וגם את לוח השנה. את גיבורה. אני כל כך מצטער. אבל תגידי - מה זה השם החדש שראיתי כתוב על הדלת? מיכל... ממתי קוראים לך מיכל?"
"זה השם שלי החדש. זה ראשי תיבות - תבטיח לי שמעכשיו תקרא לי רק מיכל".
"מבטיח. אבל מה הראשי תיבות?"
"מי יתן כח לי - מעכשיו רק כמו אחים. לא עוזבים. לא נפרדים. תמיד יחד. אתה מבטיח?"
"אני מבטיח".

"מעכשיו זה בלי הפסקה... יותר לא תעזוב אותי... כי אני את החלק שלי מילאתי".
"יותר לא אעזוב... מבטיח".

הוא הרים אותה על כפיו וניקה אותה מעפר. טבל את אצבעו בשלולית הדמעות שהייתה גם קצת אדומה מדם, ורשם על לוח השנה בדף של ה' באייר:

"ואעבור עלייך וראיך מתבוססת בדמיך ואומר לך בדמיך חיי ואומר לך בדמיך חיי".

על פי זהר משפטים. תיקוני זהר - פתח אליהו. רמ"ע מפאנו מאמר מעין גנים חלק ראשון

שליש מהמשפחה שלה נעלמה. פצועה, חבולה, ועם מבט של טירוף בעיניים היא מצאה את עצמה שוכבת על הרצפה בתוך שלולית הדמעות של עצמה... הילדים שעוד נותרו לה אווזים בידה עד כאב, והיא יודעת שכבר לא נשאר לה כוח... זהו... כאן זה נגמר.

"נתתי את כל מה שיש לי...", היא לחשה. מבט אחרון אל התמונות, ועוד מבט אל לוח השנה שכל כך הייתה צמודה אליו. התאריך שניבט אליה היה ה' באייר תש"ח. היא מביטה על כל הדפים שעברו, על כל הכתמים שמופיעים עליהם, רובם כתמי דם, חלק ממש מהזמן האחרון. היא מביטה לאחור, אל העקשנות שלה להמשיך לחגוג ולקרוא ולשמוע ולספר כל שנה... אפילו שהוא לא הגיע, ונעלם... ועוד רגע גם היא נעלמת...

ופתאום מישור ליטף את ראשה. היא פקחה עיניים והוא פשוט עמד שם. "ידעתי שתחזור", היא לחשה.
"הבטחתי שאחזור", הוא אמר.
"למה לקח לך כל כך הרבה זמן?", היא שאלה.

"כי גם אני הייתי רדוף", הוא ענה.
"למה הראש שלך רטוב?", היא שאלה.
"זה הכל מהלילות הרבים שישנתי בחוץ,

בס"ד

המכון למשפחה THE FAMILY INSTITUTE

החלה ההרשמה לתשפ"ו - במכון למשפחה של נוה ירושלים

לימודי תעודה בפסיכותרפיה, טיפול זוגי ומשפחתי

התוכנית מיועדת לבעלי תואר שני טיפולי

מוכר ע"י האגודה הישראלית לטיפול זוגי ומשפחתי

מותר לנבדלים ונשים מהמגזר הדתי - חרדי

מיקום: קמפוס נוה ירושלים, הר נוף, ירושלים.

בהנהלת ד"ר מיכה בלזר

תכנית ההכשרה המלאה הדו שנתי כוללת:

- קורסים: 500 שעות בימי חמישי 9:00-14:30
- השתלבות בקליניקה: 300 שעות טיפול
- הדרכה פרטנית: 68 שעות
- הדרכה קבוצתית וחיה ניתן להירשם לתוכנית חלקית או לפרוס ל-3 שנים

familyinstitute@nevey.org
nevefamilyinstitute.org/machon

02-654-4600
ואטסאפ: 055-928-6050

צמיחה מתוך השבירה

ללמוד לפתור את הבעיות מהשורש

9 שיעורים מוקלטים ומעמיקים על פי תורת הקבלה והחסידות
הרב אליהו לוי

טראומה

קורס טיפול והתמודדות עם טראומות צמיחה מתוך השבירה

זוגיות

קורס הקוביה הזוגית לטיפול בכל הבעיות מהשורש

כלים מעשיים לטיפול עצמי ולמטפלים מתחילים ומנוסים

לפרטים והרשמה: hanna.tipul@gmail.com

עלות כל קורס: 990 ש"ח

עולים
להר הזיתים
כמיטב המסורת של 'קרן אביה'

ח"ן שנים לשחרור ירושלים

בערז ותעצומות

30 שנה להסתלקותו של הרב הראשי לישראל

הרב **שלמה גורן** זצ"ל

במלון שבע הקשתות
על הר הזיתים
מול מקום המקדש

ג'ד' סיון
תשפ"ה (30 למאי)

אירוח שישי-שבת חוויתי
פרשת במדבר

יום שישי - סיורים | שיחות מרתקות | ארוחת צהריים קלה | תפילות בסגנון קרליבך מול הר המוריה | עונג שבת עם הרב איידלס
שבת - תפילות חגיגיות | שיחות עם פצועי צה"ל | לוחמי הצנחנים - יהודה כהן ויעקב שגיב יספרו על קרבות הגבורה לשחרור ירושלים, בשעת הימים | סעודות חגיגיות כידי המלך | סיורים **מוצש"ק** - הבדלה מוזיקלית

בהשתתפות:

הרב **חיים איידלס** שליט"א
רב ביהכ"ס "קוממיות אברהם"
של הרב גורן זצ"ל, בת"א

עו"ד **רמי גורן**
בנו של הרב שלמה גורן

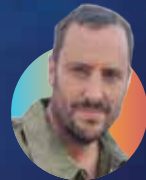
ישראל **כרנס**
הזמר החסידי, שיביא סיפורים
בלעדיים מחצרות האדמו"רים

אלידע **בר שאול**
חוקר, מורה דרך
ואיש ידיעת הארץ

הרב **ראל קצין**
רב בישיבת שדרות,
סא"ל במיל',
משרת ביחידה מיוחדת

רס"מ **איתן טסלר**
שיריונר בגדוד 184
נפצע אנוש בבית חאנון

חונפי צה"ל: **ריבקי** עם ישראל חי ומנצח!

שבת של תפילה לשחרור החטופים, הצדעה ללוחמי צה"ל, חיזוק הפצועים, וחיבוק למשפחות השכולות
הסעות בהרשמה מראש | מס' חדרים מוגבל | פנסיון מלא | עבודה עבית - צוות שומר שבת

להזמנות: **ריבקי** - 050-9287878 | rivkis@gmail.com

קרן אביה
לע"נ אביה יהושע ז"ל גולדברג

הפקה: * פרוטומי ישראל * התכנית נמנהר לשקטים ט.ל.ח. האירוע מאובחן ע"י כוחות הביטחון | הסורים כפופים למצור האוויר | התמונה סאתר דובר צה"ל

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסי השמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

התחייבות למחיר הזול ביותר!!

SAMSUNG מסך 75" **QLED**

75" Crystal UHD
SMART TV 4K ULTRA HD

₪ 3,490 UE75DU7100

SAMSUNG OLED

SMART TV 4K ULTRA HD

QE55S85DA 55" ₪ 4,190
QE65S85DA 65" ₪ 4,990
QE77S85DA 77" ₪ 7,490

SAMSUNG QLED

SMART TV 4K ULTRA HD

QE50Q60D 50" ₪ 2,390
QE55Q60D 55" ₪ 2,690
QE65Q60D 65" ₪ 3,090

NAKASUMI מסכים **SMART TV**

NE-100FLED 100" ₪ 5,690
NE-85FLED 85" ₪ 2,890
NE-75FLED 75" ₪ 1,890

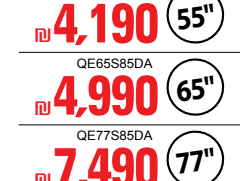
SAMSUNG מסך 98" **QLED**

98" Crystal UHD
SMART TV 4K ULTRA HD

₪ 8,890 UE98DU9000

SAMSUNG OLED

SMART TV 4K ULTRA HD

QE55S85DA 55" ₪ 4,190
QE65S85DA 65" ₪ 4,990
QE77S85DA 77" ₪ 7,490

SAMSUNG QLED

SMART TV 4K ULTRA HD

QE50Q60D 50" ₪ 2,390
QE55Q60D 55" ₪ 2,690
QE65Q60D 65" ₪ 3,090

LG **SMART TV** 4K ULTRA HD

86UT80006LA/B 86" ₪ 5,690
75UT80006LA/B 75" ₪ 3,490
65UT80006LA/B 65" ₪ 2,490

מחשב נייד Apple Authorized Reseller

Apple MacBook Air 13
MW0Y3HB/A M4 Chip
10-Core CPU
8-Core GPU
256GB SSD
16GB RAM

13.6" ₪ 4,499

מחשב נייד HP Laptop

15-fd0016nj / 847F8EA
- Core i7-1355U 512GB
SSD 16GB RAM
Windows 11

15.6" ₪ 2,849

מחשב נייד Lenovo

IdeaPad Slim 3
15IAH8 83ER004JIV
Core i5-12450H
256GB SSD 8GB RAM
Windows 11

15.6" ₪ 2,139

מחשב נייד ASUS

VivoBook 15
X1504ZA-N425W
Core i3-1215U
512GB 8GB RAM
Windows 11

₪ 1,809

מסכים TCL Google TV

55P69B 55" ₪ 1,490
65P79B 65" ₪ 2,190
75P79B 75" ₪ 2,790

החל מ- ₪ 2,399

NINTENDO SWITCH 2
מכירה מוקדמת

XBOX קונסולה **Series S 512GB**

₪ 1,419

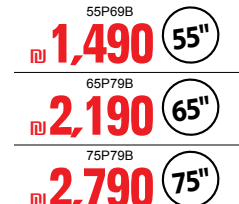
קורקינט שיאומי Scooter 4 Lite

3 מהירות נסיעה, שלדה ממתכת,
מוע למהירות עד 25 קמ"ש
מערכת בלמים נפולה E-ABS
גם לגלגל קדמי וגם אחורי,
ישומון ל שליטה מלאה

₪ 1,299

מסכים TCL Google TV

55P69B 55" ₪ 1,490
65P79B 65" ₪ 2,190
75P79B 75" ₪ 2,790

APPLE Authorized Reseller

APPLE IPHONE 16 PRO MAX 256GB

מחיר לאחר טרייד אין
₪ 3,489 במקום ₪ 5,504
בהחזרת iPhone 15 Pro Max 256GB משומש ותקין

APPLE Authorized Reseller

APPLE IPHONE 16 PRO 256GB

מחיר לאחר טרייד אין
₪ 3,281 במקום ₪ 5,049
בהחזרת iPhone 15 Pro 256GB משומש ותקין

APPLE Authorized Reseller

APPLE IPHONE 16 128GB

מחיר לאחר טרייד אין
₪ 2,341 במקום ₪ 3,459
בהחזרת iPhone 15 128GB משומש ותקין

SAMSUNG S251ULTRA 256GB

לאחר טרייד אין
₪ 3,306 במקום ₪ 4,889
בהחזרת SAMSUNG S24 ULTRA 256GB משומש ותקין

SAMSUNG S25 128GB

מחיר לאחר טרייד אין
₪ 2,304 במקום ₪ 3,179
בהחזרת SAMSUNG S24 128GB משומש ותקין

מבצע טרייד אין בהחזרת מכשיר סלולרי ישן מסווג או אפל בלבד. התקנון וסך הזיכוי רשום בטבלה בסניפים ובאתר לפי דגם המכשיר ומצבו.

JBL ביזורית ניידת PartyBox Encore Essential IPX4 100W

₪ 1,289

JBL מקרן קול Cinema SB-550 3.1Ch 250W Dolby

₪ 788

BOSE אוזניות קשת אלחוטיות Bose Quiet Comfort SC ANC

₪ 799

BRAUN מנשיר הסרת שיער לצמיתות Braun Silk Expert Pro 3 IPL

ראש צר
₪ 990 PL3122

אלקטרה קטלן יתושים לבית ולגינה אלקטרה חסין אש עם רגליות נשלפות GF-7CN

₪ 179

LG
מקרר 4 דלתות
מקפיא תחתון
474 ליטר
GR-B470BE
5,890 ₪

אלקטרה
מקרר 4 דלתות
דלתות ניווסטה
600 ליטר
EL6610N
מקרר ענק
4,990 ₪

SHARP
מקרר שארפ
4 דלתות
ציפוי זנ' שחור
472 ליטר
SJ-8435
4,690 ₪

SHARP
מקרר שארפ
מקפיא עליון
385 ליטר
נפח נטו 315 ליטר
SJ-S430-SS
2,250 ₪

אלקטרה
מקרר מקפיא
תחתון אלקטרה
323 ליטר
EL46WR
שנת אחריות (1-9)
בחסות 99 ₪
1,990 ₪

SIEMENS
מדיח כלים
אינטגרלי
מלא
13 מערכות
כלים
אינטגרלי מלא
SN615X03EF
2,690 ₪

BOSCH
מדיח כלים
אינטגרלי
מלא
12 מערכות
כלים בוש
אינטגרלי מלא
SMV41D10EU
2,340 ₪

אלקטרה
מדיח כלים
חב
12 מערכות
כלים
5 שנת אחריות (1-4)
על המנוע 199 ₪
EL2006BL
1,390 ₪

SAMSUNG
מקרר 4 דלתות
מקפיא תחתון
סמסונג
664 ליטר
20 שנת אחריות
על המנוע
הובלה חינם
פיקוד שבת
RF60C7012SL
7,990 ₪

BOSCH
מיבש נביסה
פתיח קדמי
1-8 ק"ג
בוש
8 ק"ג
קונדנסור
WTN83203
2,690 ₪

BOSCH
מכונת נביסה
פתיח קדמי
1-9 ק"ג
בוש
9 ק"ג
1200 סל"ד
WAN2419EPL
2,990 ₪

SAMSUNG
מכונת נביסה
פתיח חזית
1-7 ק"ג
סמסונג
7 ק"ג
20 שנת אחריות
על המנוע 199 ₪
WW7ST4043CE
1,890 ₪

Whirlpool
מכונת נביסה
פתיח עליון
וירלפול
5 שנת אחריות (1-4)
על המנוע 199 ₪
TDLR 55020L
1,550 ₪

Tefal
מגהץ
קיסור
טפאל
SV6116
הספק 2200 וואט
משאבת מים 5.3 בר
449 ₪

ELCO מזגן עילי
Elco Inverter 170
תפוקת קירור 12,355 BTU
תפוקת חימום 10,966 BTU
7 שנת אחריות
בכפוף לתקן
1,790 ₪

Haier מזגן עילי
Haier Harmony Inverter 11
תפוקת קירור 8,590 BTU
תפוקת חימום 9,250 BTU
5 שנת אחריות
בכפוף לתקן
999 ₪

TORNADO מזגן עילי
Tornado KORI-INV-22X
WIFI Inverter
תפוקת קירור 18,084 BTU
תפוקת חימום 17,060 BTU
4 שנת אחריות
בכפוף לתקן
2,490 ₪

ELECTRA מזגן עילי
Electra Coolair inverter Wifi 240
תפוקת קירור 18,356 BTU
תפוקת חימום 16,241 BTU
3 שנת אחריות
בכפוף לתקן
2,580 ₪

Sauter
כיריים גז
זכוכית
קריסטלית
סאטר
SHG6002B
990 ₪

אלקטרה
תנור בנוי
משולב
מיקרוגל
בנפח 50
ליטר
TV950E4EX
1,990 ₪

BOSCH
תנור אפיה
בנוי בוש
כולל
מסילה
טלסקופית
HBF534E80Q
1,990 ₪

Sauter
תנור
אפיה בנוי
סאטר
תצוגה דיגיטלית רחבה
SB1640
1,390 ₪

Sauter
גרילי גז
2/3/4
מבערים
סאטר
החל מ-
599 ₪

אלקטרה
סוסטר אובן
משולב להכנת
פיצה כולל אבן שמוט
עד 400°
GP9023PRC
599 ₪

אלקטרה
מכונת קפה
טוחנת
אלקטרה
קילו פולי קפה קדם
מתנה!
EM3601
בבעים קדם/שחור
990 ₪

NUTRI NINJA
מעבד מזון
+נוטרי שייקר
חכם מקצועי
1-3
NINJA
BL682
849 ₪

NINJA
נינג'ה
גריל
חשמלי
EG203
790 ₪

COLDER
מצנן האוויר
Colder Poco
קומפקטי וחסכוני | קל ונוח לנייד
| לוח מקשים דיגיטלי | מיכל מים
25 ליטר | שלט לשליטה מרחוק
מידות: 420x340x840
599 ₪

אלקטרה
מאוורר תקרה
42 קוטר
Matrix
Wind
60W
בבעים שחור/לבן
189 ₪

roborock
שוואב אבק
רובוטי שוטף
Roborock
Saros 10
5,490 ₪

DREAME
שוואב אבק
ומקצף רובוטי
Dreame X40
Ultra
4,390 ₪

DREAME
שוואב אבק
אלחוטי שוטף
Dreame H14
1,990 ₪

אלקטרה
מאוורר
תלייה 16"
אלקטרה
RW-40A
129 ₪

PHILIPS
מכונת גילוח
חשמלית
לשימוש יבש
S1134/00
99 ₪

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 22:30
בתוקף עד- 9.5.25 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | מינימום מלאי 10 יחידות, בכפוף לתקנון המופיע בחנויות |
התחייבות למחיר הזול ביותר כנגד כל הצעת מחיר רשמית על אותו הדגם ובאותם תנאים | התמונות להמחשה בלבד | המחירים
אינם כוללים הובלה | אין כפל הנחות ומבצעים

גם לאחר ששכלה את בנה בקרב בדרום לבנון, נעמה ניימן ממשיכה לעסוק - וביתר שאת - בשילוב רפואה טבעית ותודעה פנימית ברוח החסידות. בראיון מוצף דיבורי אמונה והסתכלות של 'מעבר', היא מעניקה לנו מבט חדש על החיים שלנו בארץ ומספקת הבנה רוחנית מיוחדת ליום הזיכרון ויום העצמאות

יעל בנימין

נעמה ניימן, ממייסדי היישוב מצפה יריחו, לא תכננה להגיע לעולמות הרפואה הטבעית, בהם היא צועדת מזה שלושה עשורים במהלכם הפכה לדמות מוכרת בתחומה. הצעדים הראשונים שלה בתחום החלו כשאבא שלה היה חולה, והיא חשה חוסר אונים מול חוסר היכולת שלה להושיט עזרה, במקום שבו הרפואה הקונבנציונלית לא ידעה גם היא לתת מזור. "חוסר היכולת לעזור לו היה לי מאוד קשה, והוליד בי רצון גדול לעזור לאנשים ולמנוע סבל. התחלתי לחפש מענה בעולמות הרפואה הטבעית והתפעלתי מאוד מההסתכלות ההוליסטית על הגוף. בשונה מהרפואה הקונבנציונלית שמתייחסת לכל בעיה באופן ספציפי, הרפואה הטבעית מסתכלת על הגוף כאחדות אחת שבה כל החלקים משפיעים זה על זה". הגילוי המשמעותי הזה היה מבחינתה רק הצעד הראשון. "ככל שהעמקתי ראיתי, שעד כמה שזה מדהים להסתכל על הגוף כמכלול, יש רובד מופלא אף יותר, והוא תפיסת הגוף והנפש כיחידה אחת.

"אם מטפלים רק ביד", היא ממחישה את ההבדל בין הגישות, "אז היד לא תכאב. אבל אם מטפלים בכל הגוף, הטיפול ישפיע על עוד דברים, ואם נוגעים גם בשורש הרגשי של הבעיה הפיזית, הרווח של המטופל יגדל כי הוא יראה שיפור גם בתחומים הרגשיים והחברתיים, כמו מצב הרוח, יחסים בין אישיים ועוד. ויש רובד עמוק עוד יותר - הרובד הרוחני. כשאנחנו נכנסים לשם, העבודה שלנו כבר משפיעה על כל הרבדים של החיים, והשינוי שהאדם עובר משפיע יותר ויותר גם על סביבתו".

נעמה מדברת בשטף וברגש שממחיש עד כמה היא מחוברת עמוק לתפיסה הזו. לפני כשלוש שנים היא הקימה ביחד עם הרב אליהו עובדיה, ראש כולל ובית מדרש 'הדרך פנימה', את מכללת ביניו (כשם ה' נעשה ונצליח) שמנחילה את שיטת הטיפול הזו, המבקשת לאתר מה חוסם את האדם ברבדים השונים: פיזי, רגשי, אנרגטי, רוחני, תוך הקבלה לספירות של תורת הקבלה. "השיטה נועדה לחבר את האדם עם הרובד של מדרגת הכתר" היא מסבירה, "דבר שיוצר חיבור שלם גם ברובד הפיזי וגם ברובד הרגשי. אנשים לומדים איך לטפל בעצמם ובמשפחה שלהם, ומי שרוצה יכול גם לעשות סטאז' ולקבל הסמכה כמטפל בשיטה. הרב אליהו מלמד את הצד הרוחני, ואני מלמדת איך מורידים את הרוחניות הגבוהה לחיי המעשה בעזרת שיטות טיפול שונות ומגוונות".

שורש השיטה מבוסס על תורת הבעל שם טוב. "הקב"ה ברא את העולם במאמרו, ובעצם כל המציאות שסביבנו היא אלוקות. אבל אנחנו רגילים לראות אותה עם הרבה רבדים של הסתרה, וזה טבעי כי כך נוצרנו. הבעל שם טוב אומר על הפסוק "יתפרדו כל פועלי אוון" שהמשימה שלנו היא להסיר את המסכים הללו. באמצעות שיטת הטיפול אנחנו מנסים

תכירו: ההגדרה העצמית החדשה שלכם

לראות את המציאות בצורה אחרת, בלי המחסומים שמפריעים לראות את אור ה'. כשמצליחים לעשות את זה ורואים שהכל זה באמת רק הוא יתברך, פתאום הכל נהיה פשוט. הרבה פעמים קרה שאנשים אומרים לי בתחילת הטיפול מה הנושא שאיתו הם מתמודדים ואני רושמת את זה, ובסוף הטיפול כשחוזרים שוב לנושא הם מתחילים לצחוק ולא מבינים איך הנושא הזה הוגדר כבעיה. בהסתכלות הבסיסית והראשונית זו אכן הייתה בעיה ממשית, אבל כשמצליחים להסיר את ההסתרות, הנושא נראה עכשיו כל כך רחוק מהמציאות שלהם והכל נהיה הרבה יותר פשוט.

"לראות את המציאות בלי מסכים והסתרות זו תודעה שעובדים עליה", היא מסבירה, "זה לא ביום אחד. לי זה לקח המון שנים, והיום אני מלמדת אנשים לעשות את השינוי הזה. אחת מתלמידותיי סיפרה לי שהבת שלה, שלא שומרת מצוות היום, התחתנה ב"ה. בחתונה היו אנשים מכל הגוונים, והיא אמרה שאם זה היה קורה לפני כמה שנים, היא לא הייתה מצליחה להיות במקום מקבל, והייתה רק מבקרת ומרגישה רע. אבל עכשיו היא הרגישה שמחה גדולה, היא חוותה את הכל בשלווה ובאושר, כי כך באמת אפשר להרגיש כשמקבלים את הקב"ה וחווים את העולם בלי כל המסכים שלו, מתוך תודעה עמוקה של השגחה".

אביעד לא נפל, אביעד עלה

עבודת הסרת המסכים היא דרך חיים אצל נעמה, וגם כשהניסיון גדול מנשוא היא ממשיכה לנסות לשמוע את דבר ה' מתוך המציאות.

בהושענא רבה האחרון, רגע לפני כניסת חג שמחת תורה, מחלקה של חיילים מחטיבת כרמלי עשו את דרכם במעלה גבעת ג'בל בלאט בדרום לבנון, מרחק קצר ממושב זרעית הסמוך לגבול הצפוני.

הכוח פילס את דרכו בסבך כשהוא מאתר ואוסף כמויות גדולות של אמצעי לחימה, מקלעים, רקטות ומשגרים. במהלך הפעולה, הם נתקלו במטען שהניחו מחבלי חיזבאללה הארורים. בתקרית הזו נהרג אביעד ניימן, בנה של נעמה, לצד חבריו לנשק: אחיינו האהוב שובאל בן נתן, מרדכי חיים אמויאל ושמואל הררי ה' ייקום דמם. כשאני מבקשת ממנה לספר לי על נפילתו של אביעד, היא שוב מתקנת אותי. "אביעד לא נפל. כשאנחנו אומרים 'נפל', אנחנו מסתכלים רק על הגוף. אבל אם אנחנו מזהים את

הרבה פעמים קרה שאנשים אומרים לי בתחילת הטיפול מה הנושא שאיתו הם מתמודדים ואני רושמת את זה, ובסוף הטיפול כשחוזרים שוב לנושא הם מתחילים לצחוק ולא מבינים איך הנושא הזה הוגדר כבעיה

זו שמדברת. אבל אם אפנה לאדם מבוגר, הוא כמובן ידע שזו בעצם אני שמדברת. כשאני מוציאה את היד שלי, הבוכה חוזרת להיות כלום. כל אחד מאתנו הוא כמו הבוכה הזו", היא פנתה אל הקהל, "כתוב שהקב"ה יצר את האדם מהאדמה. הוא יצר דמות, אבל אחר כך הוא נפח לתוכה רוח חיים, ורוח החיים הזו גורמת לכל אחד מאיתנו להיות ממש אלוקות.

"אנחנו צריכים לדעת את זה", אמרה נעמה, "כי לפעמים אנחנו מזדהים עם הגוף החיצוני. אנחנו טועים לחשוב שאנחנו זה הגוף שלנו, הדעות, המחשבות, או המקצוע, והמחשבה הזו יוצרת ביננו נפרדות. אבל באמת, מה שיוצר את החיבור ביננו זו הרוח האלוקית שנמצאת בכל אחד מאיתנו, וזו המהות האמיתית שלנו".

נעמה המשיכה ופנתה לחיילי החטיבה שחזרו מסבב הלחימה הקשה. "כשהנשמה נכנסת לעולם הזה, מלבישים עליה את הגוף

אביעד מאוד חי את המציאות של לראות

את התמונה השלמה. הוא מאוד אהב

טרקטורונים, גאדג'טים וכל מיני צעצועים

אלקטרוניים. הוא אמר שהכל טוב בשביל

לעבור את העולם המשוגע שלנו,

אבל אין על לימוד תורה. הוא אהב את העולם

הזה ונהנה ממנו, אבל גם ידע את התכלית

האדם עם החלק הפנימי שלו, אז הוא רק התעלה, והאור שלו מתפור יותר למרחוק ומגיע ליותר אנשים".

עלייתו של אביעד גרמה לנעמה להרגיש שהיא צריכה להרחיב את השליחות שלה בעולם. "אם קודם עבדתי הרבה בטיפולים, עכשיו אני מרגישה שאני צריכה להתמקד בהעלאת התודעה בעם ישראל. לעזור לאנשים לראות את המציאות הפשוטה, שהכל זה אלוקות והכל טוב כמו שהוא. אני מרגישה שזה מה שאביעד דוחף אותי לעשות. מזמינים אותי להרבה מקומות להרצות, ומבחינתי זה פשוט להפיץ את האור שלו. אביעד מאוד חי את המציאות של לראות את התמונה השלמה. הוא מאוד אהב טרקטורונים, גאדג'טים וכל מיני צעצועים אלקטרוניים. הוא אמר שהכל טוב בשביל לעבור את העולם המשוגע שלנו, אבל אין על לימוד תורה. הוא אהב את העולם הזה ונהנה ממנו, אבל גם ידע את התכלית, שהדבר החשוב ביותר הוא להתחבר לקב"ה".

עוד בימי השבעה על אביעד, התפרסם סרטון של נעמה שבו היא מדברת על כך שצריך להעביר את התודעה של עם ישראל מתודעה של תיקון לתודעה של גילוי. "תודעה של תיקון" היא מסבירה שם, "זה לחפש כל הזמן מה לא טוב במציאות או מה עשיתי לא טוב. תחשבו שאנחנו נכנסים לחדר מסוים ואנחנו אומרים שצריך לתקן בו משהו. בשביל לתקן צריך לחפש מה מקולקל, וזו תודעה של הגלות, של עץ הדעת. הקב"ה מעלה אותנו מהתודעה הזו לתודעה של גאולה. לא לחפש מה מקולקל אלא לחפש את הקב"ה בכל מציאות ומציאות, לראות את הטוב בכל מציאות. זה מתחיל קודם כל מלראות את הטוב בעצמי. לא לחפש מה העבירות שלי אלא מה הדברים הטובים שאני עושה. ככל שאנחנו חיים בתודעה הזו, אנחנו רואים את הטוב בכל מציאות".

בסרטון המרגש, שצולם באותם רגעים קשים בעיצומם של ימי השבעה, נעמה נראית כשהיא פונה אל הנוכחים: "שימו לב כמה אנשים באים בשביל יהודי אחד שנהרג. תחשבו, כל אחד ואחד שנמצא כאן, לכמה אנשים אתה משמעותי וחשוב. תקומו בבוקר ותדעו: אני חשוב לכל עם ישראל. אם נחיה בתודעה כזו עם ישראל יעוף! אי אפשר להבין את הגובה של הדבר הזה. אני לא יודעת עד כמה אביעד ידע לכמה אנשים הוא חשוב ולכמה אנשים הוא חסר. כמה אנשים כבר אמרו לי "אני רוצה להיות קצת אביעד". אבל אנחנו רוצים להיות קצת מכל אחד ואחד שנמצא פה, כולנו. כי כל אחד ואחד כאן זה אלוקות, אז הקב"ה רוצה את כולנו אחד", היא הוסיפה בהתרגשות, "הוא כביכול פיזר את החלקים שלו להרבה יהודים, וכשהלב שלנו פועם ביחד זו האחדות שלו".

ללמוד אלוקות מבובת תיאטרון

כחודש לאחר האירוע, התקיים ערב של חטיבת כרמלי בהשתתפות המשפחות השכולות. כל ההורים קיבלו את רשות הדיבור, ונעמה דברה על כך שהמפגש עם האובדן מביא אותנו לחשוב על משמעות החיים. "אדם מגיע לעולם, גדל, לומד, עובד, מביא ילדים... וגם הם גדלים, עובדים וממשיכים הלאה, אבל מה המשמעות של כל הדבר הזה? כתוב שהקב"ה התאוה ל'דירה בתחתונים'. לפני שהקב"ה ברא את העולם, הוא היה אחד, אבל לא היה לו שום גילוי, לא הייתה לאחדות הזו שום ביטוי. עם ישראל זה הביטוי של הקב"ה בעולם. כשיהודי נלחם, זה הקב"ה נלחם. כשיהודי הולך ארבע אמות בארץ ישראל, גם אם הוא לא יודע שהוא יהודי, הוא מנכיח את הקב"ה פה בארץ. זכינו להיות יהודים", היא אמרה בכנות ומעומק הלב, "אנחנו רק צריכים לדעת את המהות שלנו".

באופן מפתיע ולא צפוי ביחס לסיטואציה, היא הוציאה מהכיס בובת הצגה והסבירה: "אם אנחנו מסתכלים על הבוכה הזו, היא נראית לנו לא כלום, עד שאני מכניסה אליה את היד ומדברת דרכה. אם אני אדבר לילד בן שלוש הוא יחשוב שהבוכה היא

הנוסחה למזרח תיכון חדש

כשאני שואלת את נעמה מה נותן לה כוח להפוך את המשבר הגדול למשבר של לידה ויצירה, יש לה תשובה חד משמעית. "הכל מגיע מכוח ההתבטלות. התבטלות זה לא מלשון מחיקה או צמצום אלא להפך", היא מסבירה, "דווקא ההתבטלות מביאה אותנו לכוח אין סופי, וליכולת לקבל את עצמנו לגמרי. הקבלה העצמית כאן היא הצעד הראשון", היא אומרת, ומסבירה למי שתוהה על העניין: "לקבל את עצמי בהשלמה זה שיא הענווה, כי זה בעצם לקבל את הנהגת ה' בעולם. כי מה שאני זה מה שהקב"ה רצה, אז זה הכי טוב.

ואת כל סיפור החיים. מבחון זה מה שאנחנו רואים, אבל באמת כל הסיפור הוא שהנשמה באה לכאן כדי לגלות את ה' יתברך. הנשמה יודעת כמה זמן היא תהיה בעולם, וברגע שהגיע הזמן שבו צריך להפריד בין הנשמה לגוף, יש הרבה דרכים לעשות את זה. זכינו שהנשמה של הילדים שלנו נפרדה מהגוף בדרך העילאית ביותר והקדושה ביותר. בחייהם הם קידשו את החיים, ובמותם הם קידשו אפילו יותר. הם מתו בשביל להציל יהודים אחרים. הם הלכו בגבורה, בידיעה ובהסכמה למוות. אין משהו יותר גדול ונאצל מזה."

נעמה מספרת כי הילדים שלה גדלו על סיפורי המחתרות שנאבקו כדי לגרש את הבריטים מארץ ישראל. "המלחמה ההיא הייתה

מלחמה פיזית – עם ישראל חיפש ונאבק על מקום שבו הוא יוכל לחיות, אבל הדור של הילדים שלנו, שגדלו על הסיפורים האלו, התעלה לקומה גבוהה יותר: היום המלחמה היא לא רק פיזית. היא מלחמת האור בחושך. בין אלה שרוצים אהבה, אחווה וחיים, לבין אלה שנותנים להם כסף ובוחרים רק במוות. המלחמה היא רוחנית, היא לא רק על האדמה, וזו זכות גדולה להיות חלק ממנה."

"צריך לדעת עוד דבר אחד", היא מוסיפה. "זה לא החיזבאללה קבע כמה שנים אביעד יחיה. אין אף אחד שיכול להשפיע על הרגע של הלידה או של המוות, רק ה'. מפקד המחלקה, אמיתי, קיבל 30 רסיסים וב"ה הוא אתנו, ואילו אביעד נפגע מרסיס אחד. אנחנו בידיים של ריבונו של עולם לבדו, וצריכים להיות בביטחון הזה ולהמשיך הלאה לניצחון השלם מתוך עוצמה, מתוך אהבה לכל יהודי כמו שהוא ומתוך אהבה לעצמנו. התפיסה הוא טוביל אותנו בעז"ה לניצחון שלם ולמציאות שבה נהיה אור לגויים."

גרמת לכל ילד להרגיש מיוחד?

בוא ללמוד איך לקדם תלמידים עם צרכים מיוחדים

חינוך האתגר הבא שלך!

בהרצוג נלווה אתכם לאורך כל הדרך להצלחה

הסבת
אקדמאים
להוראה

תואר
שני

תואר
ראשון

יום
היכרות
י"ד אייר
12.5.25

הרצוג. לדעת. לחנך.

להרשמה: 077-9915242 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

**אנחנו רואים שהצבא שסמכנו עליו
לא הצליח להתמודד בזמן אמת,
ושעם כל הידע שקיים בתחום הבריאות,
פתאום כל העולם לא ידע להתמודד
עם וירוס קטן. הקב"ה מעביר אותנו תהליך
לשחרור מתבניות, כדי שנצליח להבין
באמת שכל המציאות זה רק הוא**

עצמאות של מעלה

יום הזיכרון ויום העצמאות הם מבחינתה של נעמה הביטוי החזק ביותר לתהליך של "אתערותא דלתתא" (התעוררות מלמטה) ו"אתערותא דלעילא" (התעוררות מלמעלה) בעבודת ה' של כלל עם ישראל בדור הזה. "יום הזיכרון זה היום שמגלה את העוצמה של אהבת עם ישראל אחד לשני, לקב"ה ולארץ ישראל", היא אומרת בהתרגשות. "זו התעוררות התשוקה הגדולה ביותר של עם ישראל כלפי הקב"ה. חייל שהולך לקרב, ויודע שיש סיכוי שהוא לא יחזור משם, מוכן ממש למסור את הנפש בשביל שאחרים יחיו, בשביל הקב"ה וארץ ישראל. זה הדבר האצילי ביותר שיכול להיות, הביטוי העמוק ביותר לקשר עם ה'. אפשר להגיד שיום הזיכרון זו ההסתכלות מלמטה למעלה, זו ההתעוררות של התשוקה, ויום העצמאות זה השפע שהקב"ה מוריד אלינו בעקבות מסירות הנפש שלנו.

"אני שומעת על המון גיבורים שעלו בסערה השמימיה", היא אומרת בכאב מהול בהערצה, "וכולם אנשים מדהימים. כל אחד מהם עשה המון טוב בעולם הזה, והלך להילחם מתוך מקום של מסירות ואהבה, אני מרגישה שהם מסתכלים עלינו מלמעלה ומתפעלים: איזה עם מדהים. אין עם כזה בעולם, רק תשמחו שאתם חלק מהדבר המדהים הזה. אנחנו צריכים לקום כל בוקר, להתבונן על עם ישראל ולהגיד: תודה ה' שזיכית אותנו להיות חלק מהעם הנפלא הזה. צריכים להתמלא באהבת ה', אהבת עם ישראל ובתחושה של חיבור ושמחה. אני חושבת שגם מתוך התבוננות על כל הצדיקים שמסרו נפשם על העם והארץ, אנחנו צריכים לקום כל בוקר ולהגיד תודה לה' על שבחר בנו להיות יהודים בתקופה הזו ובארץ הזו, ולרקוד את החיים שלנו מתוך שמחה וחיבור אין סופיים."

מתוך אותה תפיסת עולם של אמונה ועשייה חיובית, את יום ההולדת של אביעד משפחת נימין בחרה לציין על ידי טיול משפחתי עם ארוחת בוקר. "אנחנו יכולים לבחור איך אנחנו מסתכלים על כל דבר בחיים שלנו. אפשר לראות את יום ההולדת שלו כיום עצוב, ואפשר להודות לקב"ה על היום הזה שבו הוא בחר לתת לנו במתנה את אביעד, וכך אנחנו בחרנו להסתכל. תחשבו על כל נקודה שהיא קשה לכם בחיים", היא ממליצה, "אתם יכולים לראות אותה תמיד בשתי דרכים, ותמיד יותר טוב ויותר עוזר למשפחה לעשות משהו מגבש ולראות את הטוב שבתוך הקושי."

"כל דבר שקורה במציאות הוא בדיוק רצון ה'", היא אומרת לסיכום, "ומה שמוטל עלינו זה מצד אחד לקבל את ההנהגה שלו באהבה, ומצד שני לפעול במציאות לפי הנתיב הייחודי שהקב"ה מכוון בו כל אחד מאתנו."

דווקא חוסר קבלה עצמית, נובע מגאווה. כשאנחנו לא מקבלים את עצמנו, אנחנו בעצם אומרים לקב"ה שמה שהוא עשה זה לא טוב. דווקא כשאנחנו מבינים כמה אנחנו כלום, אז אנחנו מבינים גם שאנחנו הכל. כי בכך אנחנו מפסיקים להזדהות עם הזהות המוכרת של עצמנו - המחשבות, האמונות והסיפורים שאנחנו מספרים לעצמנו על מי אנחנו ומה אפשרי עבורנו, ובמקום כל זה אנחנו מאמצים לעצמנו רק הגדרה עצמית אחת: אני אלוקות. כשאדם מזדהה רק עם המשמעות הזו שבתוכו, הכוח שלו הוא אין סופי.

"אני מרגישה שמה שהקב"ה מלמד אותנו זה לשבור את כל התבניות, לא להאמין בכלום אלא רק בו. אנחנו רואים שהצבא שסמכנו עליו לא הצליח להתמודד בזמן אמת, ושעם כל הידע שקיים בתחום הבריאות, פתאום כל העולם לא ידע להתמודד עם וירוס קטן. הקב"ה מעביר אותנו תהליך לשחרור מתבניות, כדי שנצליח להבין באמת שכל המציאות זה רק הוא, ולהגיע לתודעה אמיתית של אין עוד מלבדו. ככל שהמציאות נעשית יותר לא הגיונית, כך אנחנו יותר מבינים שאנחנו לא מבינים כלום, והכל זה רק אלוקות."

נעמה מציינת עוד נקודה חשובה, והיא המקום שלנו ביחס לגאולה בדור הזה. "גאולת מצרים הייתה גאולה חיצונית שהקב"ה הוציא וגאל אותנו, הוא עשה את הכל ואנחנו היינו פאסיביים. אבל בגאולה הנוכחית זה שונה. בשביל שהיא תגיע וגם תחזיק מעמד לתמיד, הקב"ה מביא אותנו לכך שכל אחד ייגאל גם ברובד הפרטי ויהיה בן חורין מכל הדעת שמגבילה אותו, ומתוך זה הוא יוכל לגמרי לקבל את הנהגת הקב"ה עליו. המשימה שלנו בדור הזה", היא מסבירה את הדרך, "זה להתחבר למהות שלנו ולקבל את עצמנו בהשלמה. ככל שנצליח במשימה הזו, כך נצליח לחיות בהשלמה גם עם המשפחה שלנו, עם כל עם ישראל ועם כל המציאות. זה מה שיגרום לנו להיות אור לגויים, ואז", היא מגלה לנו את הסוד המנצח למזרח תיכון חדש, "לא נצטרך את כל המלחמות. המלחמות מגיעות כי אנחנו לא מחוברים למהות, ודרך האויבים הקב"ה מחבר אותנו פנימה. אם נהיה מחוברים פנימה, כבר לא נצטרך אויבים."

לחגובות ולסיפורים שלכם: Binyael@gmail.com

הרב אברהם וסרמן

מי שעמד בראש המאבק למען שמירת השבת בפרהסיא בתל אביב היה הראי"ה קוק, במגעים שניהל עם מאיר דיזנגוף, שהיה עמו בקשרי ידידות קרובים. מעקב (חלקי) אחר הדיונים ביניהם, מותר איתנו פעורי-פה הן לנוכח האינטנסיביות שבה פעל הראי"ה והן לנוכח הלחץ שהפעיל, תוך שהוא פורס מגוון טיעונים היכולים להישמע גם לאוזנו של יהודי חילוני.

באגרת ששלח בתשרי תרפ"ג, ביקש הראי"ה מדיזנגוף "להגן על כבוד עמנו המקושר הרבה מאוד בכבוד ערכי הקדש שלנו". הוא ציין שהחנניות פתוחות בלילי שבתות ויו"ט. בהכירו את ערכי החופש הרווחים בציבור, נימק "חושב אני שיש לנו רשות לדרוש מהנהגת עירייתנו הנחמדה שתשלם את חובתה להגנת ערכי הקדש שלנו ולא תתן את החופש לבוא עד גבול ההפקרות והאנרכיה הציבורית" (אגרות הראי"ה, ד, א'קמז).

הדברים מתאימים למה שכתב: "ארבעת הפרקים שהחנינוך של הדור שנתרחק... כבוד הדת, חבת הדת, הכרת הדת, וקיום הדת. אין שום אדם מישראל יכול לסלק את עצמו מכל מה שנוגע לכבודה של דת ישראל... וזוה המפתח של הגאולה הוא גנוז" (אורות התשובה, תוספות תשובה, ח).

אלא שלעומת מה שנדמה שאת הכבוד משיגים רק בדרכים רכות – מסתבר שלעיתים יש לדרוש אותו בתוקף ואף להפעיל לחץ.

לקראת אביב תרפ"ג עמד להתחלף הועד המקומי בתל אביב, והבריטים אפשרו לתל אביב הקטנה לספח אליה עוד שכונות שעד כה השתייכו ליפו הערבית, ומספר תושביהן היה פי שלש מאחוזת בית! כדי לגדול ולהתרחב. פרנסי העיר פעלו לשכנע את ועדי שכונות נה צדק נוה שאנן נוה שלום ועוד, להצטרף אליה. תושבי השכונות פנו אל הראי"ה שהיה רבם האהוב והנערץ במשך כעשור, בשאלה האם להצטרף לתל אביב עקב בעיות חילול השבת בפרהסיא הרווחות שם. הראי"ה כתב לדיזנגוף:

"איני רוצה לערב את העניינים של הרבנות בענייני התהלוכה הנורמלית של פתוח החיים החברתיים בבניין ארצנו הקדושה במקום שאפשר להסתפק מבלעדם. אבל מצבנו הפוליטי כעת הוא הגורם שהנני מוכרח לעורר את כבודו... עלינו החובה עכשיו לסתום מיד את פיות מסטינינו שמה באנגליה בבית הנבחרים האומרים שהתכונה הישובית החדשה שלנו היא מנוגדת לדת, וזאת היא להם כבר תואנה גדולה של התנפלות רחבה על כל מעמדנו היסודי בתכונה הפוליטית... התקבלותה של החוקה ע"ד קדושת השבת כמלואה הדתי" (שם, א'קע"ו). כלומר, הרבנות אינה מתערבת בעניינים אזרחיים ואין דרישה של השלטת הדת על המדינה, אלא הכרת כבוד היהדות בפרהסיא. בנוסף, זוהיר מפני התסיסה המתמדת בפרלמנט הבריטי, בעקבות חילול הפרהסיא היהודית, כשכוחות עוינים דורשים לבטל את הצהרת בלפור! חברת "משמרת השבת" הזמינה את הראי"ה להתארח בת"א בשבת ה' באייר (!), יחד עם תלמידו הרב חרל"פ. דרשותיו הציבוריות בהן נכח קהל רב, נסבו על מצות שמירת השבת וערכה. באותה שבת נפגש עם תושבים ועם דיזנגוף וחברי הועד. בעקבות השבת האינטנסיבית קבע דיזנגוף קבע פגישה של הנהלת העירייה עם הראי"ה למחרת אותה שבת, ובה הוחלט למסור בידי הראי"ה את הסמכות לנסח את חוקת השבת! דרישת הראי"ה עוררה פולמוס סוער בין נבחרי הציבור, ולכן שלח דיזנגוף ביום שלישי מכתב לראי"ה:

"מתוך הויכוחים ומתוך הידיעות שנמסרו בישיבה הנ"ל ע"ד מצב הרוח של כל האוכלוסים היהודים לסוגיהם השונים הגרים בתל אביב, הוברר שהועד הגדול שלנו נבחר ע"י תל אביב השכונה אך ורק בכדי

למלאות תפקידים אזרחיים, ואיש לא ימלא את ידינו להיכנס אל תוך שאלות דתיות. והיה אם נקבל נוסחה זו או אחרת בנוגע לשאלה דתיות... נעורר ע"י זה חס ושלום סערה של התקוממות מצד המון החופשים המתנגדים להתערבות העירייה בענייני דת ודין... החלטנו למסור את הנוסחה של כ"ת להועד הגדול העומד להיבחר... ואשר יטפל בהכנת חוקה כללית לתושבי תל אביב. בתקוה שכ"ת יעריך כראוי את החלטתנו ויבין שרק השלום הפנימי הנה נר לרגלנו בהחלטתנו הנ"ל, ובהיותנו בטוחים שכ"ת ישפיע על אנשי שלומו שלא יעשו מזה שאלה פוליטית העלולה להפריד בין אחים" (אצרות ראי"ה ב, 1054).

הראי"ה ענה לו מיד במברק:

"א... דרישה אזרחית עברית גמורה ולא דרישה דתית. בתור אזרחים עברים בארץ העברית אנו דורשים שדת ישראל תהיה מוכרת בזכותה הרשמית. וזה מחייב שבעניינים של ציבוריות ושל פרהסיא תוכר קדושת השבת גם בתור חוקה אזרחית. פחות מזה לא יוכל לדרוש כל איש יהודי המכבד את עצמו ואת עמו. ב. אני דורש... שהועד הגדול... יגלה את דעתו שמצדו הוא מסכים לאישורה של החוקה... ג. מתוך האמור הננו מתכבד להודיע לכבודו שהאפשרות של השפעתו לטובת שאיפתנו הקדושה של האיחוד הגמור של עירייתנו החביבה וכל שכנותיה היא מותנה עם קבלת הנוסחה אשר הגשתי מטעם הועד הגדול ע"פ מדת יכלתו החוקית" (אגרות ראי"ה, ד, א'קע"ט). כלומר, כבוד השבת אינו רק עניין דתי, אלא אזרחי-לאומי לא פחות משהוא דתי, כשלסיום שב הראי"ה ומשתמש בכוח השפעתו בנימוס אך ללא פשרות.

הועד אישר את דרישת הראי"ה, ופרסם בתאריך כא סיון תרפ"ג: "...הועד הגדול מקבל עליו לחייב את העירייה שתיבחר מחדש לקבל לחוקת ת"א את נוסחאות הרב קוק בלי המילה 'הדתית', כדלקמן: "בכל שטח תל אביב, בתור עירייה עברית בא"י, יש לקדושת השבת גם תוקף חוקי אזרחי במה שנוגע לפרהסיא וציבוריות... הישיבה נגמרת מתוך התרוממות הרוח על השלום הגמור... ועל שכל השכונות הסכימו להסתפח לעירית ת"א בתנאים שנתנו להן".

השמטת המילה "דתית" באה לאחר הלחץ של הגורמים החילוניים בעירייה. במכתבו החוזר (תמוז תרפ"ג) הביע הראי"ה את שביעות רצונו מההחלטה יחד עם ביקורת על השמטת המילה. אלא שהוא מוסיף את הפרשנות שלו, כי יש לומר שהמילה הזו כאילו נכתבה במפורש (אצרות ראי"ה ד, 185).

תגובת עיתון הפועלים האנטי-דתי הייתה נוקבת:

"נצחו אראלים את המצוקים והנוסחא בדבר שמירת השבת של הרב קוק נתקבלה ע"י הועד הגדול של תל אביב כחוק ציבורי אזרחי. כפו על הועד הר כגיגית והוא נכנע. נתן בקשיש לשכונה... החרדים (=כל הדתיים נקראו אז חרדים, גם המזרחי) אף הם השתמשו בשעת כושר זו ללחוץ על ועד העיר באיומים של פירוד והכריחו אותו לקבל את מרותם... והכרזת שמירת שבת בתור חוק אזרחי אינו מעניין אותנו הפעם... אינה מעניינת אותנו הפעם גם הפוליטיקה של הרב קוק הנתמכת דרך אגב ע"י הממשלה, והמתכוונת להשליט כח את מרות הרה"ר כאורגן מכריע בחיי הציבור המאורגנים" (הפועל הצעיר א תמוז, תרפ"ג, גיליון 3-32).

אותה שבת הייתה נקודת המפנה, וחוקת השבת של תל אביב התפשטה אחר כך לכל ארץ ישראל ויצרה את הפרהסיא היהודית במדינת היהודים.

"אשריך ארץ הגליל"

יהל אלכסנברג

תגובות שנותנות כוח

בימים אלו שוקדים חברי הגרעין על פיתוח והעצמת בית המדרש כמרכז ההווה הקהילתי והאזורי, ואני מבקש מאנקור שירחיב לי מעט מדוע זה כה חשוב בעיניהם.

"כשיצאנו מהשיבה, הרגשנו שיש פה רצון וצורך גדול לחבר את הציבור לתורה גם בחיים, ולעשות את זה בכל דרך. להשתמש במודלים הקיימים, בין אם זה בית מדרש קהילתי, או סגנון 'חניכי הישיבות', חבורת עובדי השם טבעית או תכנית בוגרי צבא – לקחת את הרעיונות הטובים האלה שקיימים במציאות, להנחיל אותם ולחיות אותם, כשבית מדרש חי ופעיל הוא מקור הכוח".

זה נשמע כמו חזון רחוק שיאריך זמן רב ליישמו, אך לא כך הדבר כשמדובר בחבורה הנפלאה הזו, בית המדרש קורם עור וגידים, וחלק מהרעיונות כבר מיושמים היטב. "ברוך ה'", ממשיך ישורון בעיניים בורקות וקולו קצת נרעד מהתרגשות כשהוא מדבר על החזון, "מה שקורה פה בבית המדרש זו רק ההתחלה של משהו שאנחנו מקווים שגם יהווה בסיס לכל הצפון, לדבר שילך ויגדל בכל מיני תחומים, שיהיה פה באמת בית מדרש של תורה שמחבר את התורה באופן עמוק לאנשים בחיים שלהם, תורה ברורה וישרה שתאיר את הדרך, תורה כזו שאוחזת בגאולת ישראל ויוצרת אנשים גדולים שמחוברים לקודש בחיבור מהותי, חיילים בוערים של ה' יתברך".

הלכנו לתפוס 'מעריב' בבית המדרש המדובר אך היה קשה להתרכז, הגיוון האנושי תפס חזק את עיניי... בסוף התפילה נגשתי לאחד המתפללים, אוריאל מיכאלי, וביקשתי שיעשה לי סדר.

מי ומי ההולכים, מהיכן באים לכאן החברים?

"יש פה פשוט יהודים טובים, בוגרי ישיבות שבאו לאחרונה יחד עם כלל ישראל שגרים פה בשכונה כבר שנים רבות. חברנו לפה ממגוון בתי מדרש וישיבות, יש כאן ממעלות, מצפה רמון, רמת גן ועוד".

והגיוון הזה מביא ברכה?

"טוב, זה באמת לא שאלה בכלל", מחייך מיכאלי, "כשמגיעים יהודים ממקומות שונים, מבתי מדרש שונים, מסגנונות שונים, כל אחד מביא את שלו, את התורה שלו, את החיזוקים שלו, את עבודת ה' שלו, את השותפות שלו בשליחות, וזה מביא שמחה גדולה, ברכה גדולה, תורה גדולה, וקהילה גדולה ושמחה וחיה".

אני מניח שפה ושם יש ימים יותר מבאסים, אז כשקצת קשה איך מתחזקים?

"אחד הדברים שהכי משמחים אותנו ונותנים כוחות, זו תחושת

בשנים האחרונות יותר ויותר אנשים בציבור מבינים את החשיבות הקריטית של הגרעינים התורניים והקהילות החדשות ברחבי הארץ כולה. לא רק ביישובי הספר והגבעות, אלא גם בערים הוותיקות מתחולל לעתים שינוי דמוגרפי לרעה, והגעה מסיבית של משפחות יהודיות צעירות אליהן היא דבר שלעיתים משנה את פניה של שכונה שלמה – לא רק במובן התורני אלא ראשית במובן הבסיסי של קיום נוכחות יהודית בולטת.

הגענו בערב יום העצמאות לנוף הגליל או בשמה המוכר יותר לרבים – נצרת עילית, לראות מקרוב את המשך המפעל הציוני, ולהיפגש עם אנשי גרעין צעיר ורענן שקם לאחרונה בשכונת 'הר יונה'.

הדרך קסומה, הנוף של בקעת בית נטופה והרי נצרת נפרש לעינינו במלא הדרו, והנסיעה קצרה ממה שחשבנו.

"הגעת ליעד", אומר ה'ויזו'. את פנינו מקדם אחד המצטרפים החדשים לגרעין – ישורון אנקור, איש חינוך ומעש שעד לא מזמן היה אברך ככולל של ישיבת ההסדר רמת גן.

מדוע דווקא כאן מכל המקומות?

"אם מדברים על המיקום, נראה שהגליל הוא החלק הקשה ביותר ליישב. בתוך הגליל זו נוף הגליל ובתוכה שכונת הר יונה. יש לנו מצווה רבה כפי שאומר הרמב"ן 'ולא נעזבה ביד זולתנו מן האומות או לשממה'. ישורון, כמוכן, מתכוון למשימת יהוד הגליל שנכבש על ידי ערביי האזור.

אם אני מבין נכון, יש פה עוד קהילה או שתיים. מדוע בחרתם להקים חדשה?

"ישבנו עם הרב חגי ואלים שילת שנושאים יחד עם בני משפחתם את דגל התורה וההתיישבות כאן כבר 15 שנה, וכן דיברנו עם כלל הגרעינים השונים בעיר שעובדים בשיתוף פעולה מלא ואחדות נדירה, וכולם הפנו אותנו למשימה בהר יונה. השליחות וגם הפוטנציאל בהר יונה ספציפית הם הכי גדולים".

איך פתאום הגיע הרעיון לעזוב את השליחות החשובה של הרמת קרן התורה ופעילות הקירוב בעיר רמת גן לטובת השליחות הזו של יישוב הארץ ויהוד הגליל?

"אני ואשתי רצינו כבר כמה שנים לעבור למשימה נוספת אחרי השנים המשמעותיות בישיבה", אומר ישורון. מבחינת משפחת אנקור, המעבר להר יונה אינו ויתור על מה שעשו עד היום אלא אדרבה – תוספת של עשייה. "אם עד היום לימוד התורה וקירוב היו נר לרגלנו, כעת מתווספת ההתיישבות. היופי בהר יונה ובערים הקיימות הוא שאתה בעצם יכול להיות בכל החזיתות כאחד, תורה, קירוב והתיישבות".

פשוט קצת יותר

כשמתחשבים לך בשנות ישיבה,

זה פשוט וקצת יותר

תואר ראשון כ-18,000 ₪ בלבד!*

זה פשוט וקצת יותר תעודת הוראה ותואר B.Ed בתושב"ע

מסלולי לימוד נוספים:

לשון עברית

חינוך מיוחד דו חוגי

תנ"ך

מחשבת ישראל

מדעי הטבע

אנגלית

מדעי המחשב

מערכת שעות נוחה

היברידי, ימים מרוכזים, מקוונים, יום שישי ועוד

חדש וייחודי!

הסבת אקדמאים והרחבת הסמכה במסלול מקוצר בחוג ללשון הקודש ובאנגלית. + תוכניות מותאמות לבעלי תעודת מורה בכיר.

לפרטים ולהרשמה:

Rishumramim@michlalah.edu

02-6750987

השליחות שלנו פה, וההבנה של מה היה קורה אם לא היינו פה. אולי דוגמה טובה לך, אחת מיני רבות, זה בית מדרש הזה שהקמנו פה בשכונה, שזו תופעה לא תיאמן. זה בית מדרש קהילתי פעיל מאוד, מגיעים אליו רבים, ממש עשרות אנשים מכל שכונות העיר. אנשים נוסעים גם מהקצה השני של העיר - 20 דקות נסיעה - בשביל להגיע ללימוד ולשיעורים בחדרים השונים בבית המדרש. אנחנו מבינים שכך משהו חדש קורה בשכונה, בשכונה שכמעט ואין בה יהדות ואין בה תורה.

"יש פה יהודים שאוהבים בשיניים, מוסרים את הנפש, על עוד יום של מניין במנחה ערבית, על עוד תפילה בשבת עם מניין, על עוד דבר תורה בין מנחה למערב, ואנחנו זוכים להיות שותפים בדבר העצום הזה, ובהקמה של בית מדרש שאני לא יודע כמה כמוהו בכלל יש בצפון - בית מדרש של בעלי בתים שלומדים סדרים בחברותות, בעיון, באמונה, בהלכה. זה אולי באמת אחד הדברים שהכי הרבה נותנים כוח ושמחה. אתה מגיע, אתה נושם קצת אוויר מהמאמץ היומיומי, ואתה מלא בנחת והודיה לה' על הזכות".

מיכאלי מתאר לנו בחיות את ההתרגשות של הוותיקים שאף היא נותנת להם כוחות. "אנחנו מקבלים מהתגובות שנותנים לנו בני המקום המון כוח, הם די בהלם ובהתרגשות אין שהשכונה שלהם - שהם כבר הרגישו שהיא חסרת סיכוי ושכל מי שיכול רק עובד, ו'האחרון יכבה את האור' בבית הכנסת - איך היא קמה לתחייה כאשר לפתע הגיעה קהילה צעירה, וילדים קטנים ומתוקים מסתובבים בה ובבית הכנסת נותנים להם תקווה והמון שמחה. הם לא מפספסים הזדמנות להגיד לנו את זה".

כל יום - יום העצמאות

אחרי שהתרשמנו קצת מהנוף האנושי עלינו להפוגה קלה, לנשום קצת אוויר וליהנות מהנוף הגיאוגרפי הקסום והגלילי בנקודת תצפית חשובה, לשם מצטרף אלינו חבר מועצת העיר מר מנחם גנדל. גנדל מצביע על נקודות אסטרטגיות במרחב הנוף הגלילי שאנו רואים ונותן לנו קצת היסטוריה. "לא הרבה יודעים, אבל נוף הגליל הוקמה על ידי ראש הממשלה הראשון דוד בן גוריון כדי לעצור את הרצף הערבי בגליל, אך עם השנים היא נכבשת מבפנים. תושבי הכפרים והערים מסביב זיהו את העיר הנקייה והפורחת ועברו לגור בה, שכונות שלמות בעיר שינו את הצביון והמצב לא היה פשוט. אבל בעשור האחרון, ברוך ה', המגמה משתנה ויש שינוי גדול לטובה בהצטרפות של משפחות מהקהילות השונות לעיר, כמו הקהילה כאן בשכונת הר יונה שכבר מורגש השינוי לטובה שהיא פעלה בשכונה".

גנדל ממשיך לתאר לנו את המצב בהווה גם מבחינת המקומיים, ומצטט את המימרא החסידית לפיה הוא חי ואומר לנו "את החושך לא מגרשים במקלות אלא בהוספה של אור. אני שומע מתושבים בעיר כמה הם שמחים לראות את הזוגות הצעירים מהקהילות הדתיות עם הילדים עוברים ברחוב או בגן השעשועים. לגור בנוף הגליל זו שליחות אמיתית, שליחות של אור! כל מי שגר פה מרגיש את הסייעתא דשמיא שמלווה אותו".

אכן, שליחות אמיתית ויש סייעתא דשמיא, ברוך ה', אך היכן

הרב יהושע אודרברג

שירים אָאָרָג

מה שמות הפרשה באו ללמד?
מה ההבדל בין אדם לבהמה?
מדוע מצוות המילה מופיעה בתחילת הפרשה?
ומדוע אין נגעים בבהמה?

להזריע קדשה

אַחַר תּוֹרַת הַפְּהָמָה
תָּבוֹא תּוֹרַת הָאָדָם
וּמָה בֵּינוֹ לְבֵינָה
מָה עֲנִינוֹ שֶׁל שֵׁם הַפְּרָשָׁה

‘תְּזַרְעֵ’
עִם כָּל הַתְּשׁוּקָה
אֶל הַקֹּדֶשׁ פְּנִימָה
אֶת הַנִּבְחָר הַיּוֹ מוֹבִילָה

‘מְצוֹרָעֵ’
לֹא בְּפֶה־מָה יְבוֹאוּ נְגָעִים
גַּם לֹא תִאָּוֶה לְדַבְּרִים אֲסוּרִים
רַק זֶה שֵׁיכוֹל לְעַלּוֹת מֵעֵלָה מֵעֵלָה
זֶה שְׂבוּנִים עָלָיו לְהַשְׁלֵמָה

לְכֵן תָּבוֹא מְצוֹת הַמֶּלֶה
דּוֹקָא מִיַּד לְאַחַר הַהֲזָרָעָה
כִּי לֹא כְּטַבַּע הָאֲחֵרוֹת הוּא שָׁהָה
רַק לְהִיּוֹת בְּגוֹפּוֹ אֶל הַנְּצַח מְקוּהָה

כל הגליל מיושב ביהודים, ממש כמו שאנחנו רואים בשנים האחרונות ביהודה ושומרון ואת ההתפתחות והצמיחה בכל חלקי הארץ, ויחד עם זאת שזה יעשה מתוך הארת אור התורה ומתוך חיבור לגאולה ולכלל”.

במהלך הסיוור בהר יונה, כיף לראות בכל בית יהודי דגלי ישראל מתנופפים בגאון. לתומי חשבתי שזה קשור ליום העצמאות כמו בכל מקום, אך אם עד עכשיו לא הבנתי אז טרחו להבהיר לי: “כאן, כל יום הוא יום העצמאות, הדגלים פה כל השנה”.

המפגש עם חברי הגרעין והמקומיים מרומם, עובדי ה' עם בעירה בעיניים, עשייה ציונית חברתית ותורנית מהמעלה הראשונה, אבל מה עם קצת נפש בהמית? לקראת הנסיעה חזרה הביתה, בסופו של הסיוור, ניסיתי לשאול גם קצת טכנית, ארצית, ולדבר בשפת האינטרסים. בחסדי ה' ענה לי אחד החברים: על 'שאלות הכפירה' של מה אני מרוויח מזה: “טוב, נוף מהמם וטבע, קהילה חמה, ומוסדות חינוך איכותיים שמתפתחים. כמו כן המרחק לא באמת כזה רחוק כמו שזה נשמע – שעה ועשרים ממרכז הארץ, ובדור הגאולה ש'היוקר יאמיר' והנדל"ן בחגיגה, אפשרי מאוד לרכוש כאן דירה או לכל הפחות לשכור דירה נאה במחיר סביר ושפוי בהחלט”.

ועוד שאלה אחרונה, אם אפשר, שקיננה כי במשך כל הסיוור: האם יש מקום כאן גם למי שסתם בא לגור? בלי דגלים גדולים?
“בוודאי!” הוא עונה בבהירות, ושולל את 'הפטרור' למי שחשב שזו לא המשימה שלו. “לפעמים מה שנותן את הכוח זה הקריאה הגדולה והדגלים, אך לפעמים דווקא הפשטות והטבעיות ועצם ההוויה הטובה הם העניין. כמו בעבודת ה' הפרטית ששני קולות אלו נצרכים, כך גם בעשייה הכללית והלאומית. זה החץ והיופי של המקום ואלו שני קולות חשובים שתורמים זה לזה”.

את דבריו הוא מסיים בהזמנה גדולה: “כולם מוזמנים באהבה רבה, גם אתה”.

נציין שבימים אלו מקיימים חברי הקהילה ימי חשיפה והיכרות למתעניינים ומזמינים את כולם לבקר ולהתרשם, ואולי גם להידבק במי שחיים את “כמהה נפשי לך הגליל”.

העירייה בסיפור הזה?

“ראש העיר רונן פלוט וכל צוות העירייה רואים בגרעין והקהילות השונות שותפים מלאים לעשייה בעיר, ונותנים גב ועזרה לחיזוק ולקליטת עוד משפחות. פה בשכונה גר חברי הטוב, מ"מ ראש העיר מר אלכס גדלקין, שלא מפסיק לשבח את העשייה הברוכה של משפחות הגרעין. הדלת והלב של כל הנהגת העיר פתוחה לחברי הגרעין לכל עניין”.

משם קפצתי לקפה קטן אצל משפחת ויצמן, מהדוחפים והמובילים את רעיון הגרעין, שנמצאים קרוב לשנה בשכונה, לשאול על החוויה האישית שלהם ולברר מה יהיו חלומותיהם.

יאיר והדס, איך הולך?

“ברוך השם, הולך טוב. אנחנו אמנם בין היתר גם בשנת מילואים, למעלה מ-150 ימי מילואים בשנה האחרונה, אבל יחד עם זאת שמחים מאוד מאוד בעשייה ובשהייה בשכונה”.

בינינו, מקום חדש שעוד מתגבש זה מאתגר, מה היתרונות של זה?

“אמרת מההתחלה, עוד לפני שהגענו, שזו זכות להיות שותף למשהו חדש. במשהו ישן יש משהו שהוא כבר קבוע, יש בו איזשהו קיבעון מסוים, אתה מגיע כבר למשהו שהוא קיים וסטטי, ורמת השותפות שלך היא פחותה. ההגעה למקום שהוא חדש, יש בה הרבה יותר הזדמנות להיות שותף ממש, מלא בעשייה ובהתוויית רוח המקום, החזון והגשמתו”.

ובהקשר הנשי, אם יורשה לי לשאול, יש הווי עצמאי של נשות הקהילה או תפקידים ייעודיים שנוטלות עליהן בנות הגרעין בעשייה הגדולה?

“כמובן יש את היום עצמו, אנחנו נפגשות בגינה הציבורית ואחת אצל השנייה באופן ספונטני ולצד זה יש לנו מפגש נשים פעם בחודש, כל פעם עם תוכן אחר במטרה לחבר בינינו ולגדול יחד, בין אם זה שיעור או לימוד לקראת חג או יצירה חווייתית, הנשים כאן לא מוותרות על זה. יש לזה השפעה ניכרת על יציבות וחזק הקהילה והעשייה פה”.

ומה החלום?

“החלום בקצה, בעזרת ה', הוא לראות את

שירות לאומי כמו שצריך!

משלבים אקדמיה בשירות

וחוסכים שנה בדרך אל התואר

הטבות בלעדיות בתוכנית:

ליווי מקצועי

כלים מקצועיים לשירות משמעות

קורס מנהיגות

פיתוח כישורי מנהיגות חינוכית

חבורת איכות

קבוצה איכותית מאוחדת וייחודית

מתען רוחני

תחנת כח רוחנית לנתינה אמיתית

רכזות התוכנית:

פינה רותם 052-820-9936
הדס איבגי 052-566-5594

לפרטים והרשמה:

053-8254356 | 02-6750724

מכללה ירושלים

רח' ברוך דובדבני 36 ירושלים
rishum-jer@michlalah.edu

תזריע מצורע

ממעיינות
החסידות
אליה חי אופן

לשמור על הצינור!

אף אחד לא מאחל לעצמו צרות, אבל אף על פי כן יש דברים שהם "צרות של עשירים".

מה זה אומר צרות של עשירים? יש דברים שליליים, שלמרות שגם בהם לא כדאי להיות, כולם יודעים שאם אתה שייך אליהם זאת כבר מדרגה. אם העניין הזה עלול להוות בעיה אצלך, כבר יש פה איזשהו יתרון.

באחת השנים הלך הרבי רבי אלימלך עם חסידיו לקיים את מנהג התשל"ך. בתוך ההכנות שם לב רבי אלימלך שתלמידו הגדול רבי מנחם מנדל מרימינוב עומד ממש בסמוך אליו במשך כל הזמן. שאלו רבי אלימלך לפרש מעשיו, וענה לו רבי מנחם מנדל: "באתי לכאן כדי לזרוק את המצוות שלי ולקחת במקומן את העבירות שלכם! כי העבירות של הרבי יותר זכות ונקיות, ויותר לשם שמיים, מאשר המצוות שלי!"

מובן שאנחנו לא רוצים שום חטא, אפילו לא משהו שנחשב חטא רק לגבי רבי אלימלך. אבל דבר אחד אנחנו יכולים לדעת בכיור: אותם עניינים שהצדיקים חושבים עליהם בשעת קיום התשל"ך רחוקים מרחק של כמה שנות אור מהמקום בו אנו נמצאים ומנחמים.

פרשת מצורע עוסקת בכל מיני טומאות ובכל מיני דברים שליליים. בתוך הדברים יש פרשייה מיוחדת שפותחת בפסוקים: "וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמר, דברו אל בני ישראל ואמרתם אליהם איש איש פי יהיה זב מבשרו...". למה צריך את הפתיחה הכללית מיוחדת וחיגיגית הזאת באמצע הפרשה? למי משה ואהרן דיברו עד עכשיו אם לא "אל בני ישראל"?

רבי יעקב ליינר מאיז'ביצא, בעל ה'בית יעקב', מסביר את הדברים על רקע טומאת הנגעים בה עוסקת התורה עד לפרשייה זו. הנגעים רומזים לכעס, והכעס אין לו שייכות פנימית ואמיתית עם בני ישראל. לא לחינם הצרעת מתורגמת באונקלוס ל"סגירותא", ובתהליך הטומאה שלה קיימים 'הסגרים' שונים. הצרעת שייכת לכעס ולאטימות הלב. לטומאת הזיבה, לעומת זאת, יש שורש ממקום חיובי וטוב יותר. וכך היא לשונו של ה"בית יעקב" בכיור טומאת הזב: "שזה נצמח מגודל אהבה ונדיבות, כי זב היינו שמכובז ביותר עד ששוכח בעצמו כעיר פרוצה אין חומה, כן אין מעצור לרוחו שחפץ להשפיע בשפע עד שאובד כוחו לגמרי".

יהודים תמיד משפיעים. יהודים תמיד רוצים לעשות עוד ועוד טוב. הבעיה היא שלפעמים מרוב שאנחנו רוצים להשפיע השפעות טובות לסובבים אותנו, אנו לא שמים לב ושוכחים לגמרי מהמציאות שלנו. צריכים לדעת להיזהר גם מזה. זהו גם כן סוג של טומאה. צריך לשמור על הנקודה הפנימית שלנו, שתמיד תישאר חזקה, ושתמיד תישאר עוצמתית. כשנשמור עליה בתוקפה נוכל גם להשפיע על הזולת, מבלי להיטמא בטומאת הזב.

זאת היא הדרך הראויה: "ורק הטוב לאדם כשמשפיע, צריך הוא שידע בנפשו שהוא רק צינור שעל ידו ירד ההשפעה לחברי, ולא ידמה כוח השפע לעצמו, וכן יראה שיישאר הצינור תמיד בהווייתו ובמעמדו, ולא שימסור גם הצינור עם ההשפעה".

אבל גם אם קרה, ומרוב השפעה נמחקנו לגמרי, נזכור שאף על פי שזו טומאה - זו טומאה של יהודים, זה צרות של עשירים, וכמוכך שזה עדיף מטומאת הצרעת וההסגרים.

עוד קצת תפילה ועוד קצת התחדשות, והטהרה הנכספת בוא תבוא.

קצר ואיכותי

קיצרנו את הלימודים ושמרנו על האיכות

3 תואר ראשון ב-3 שנים בלבד!

יום פתוח
ביום ראשון
א' ניסן 30.3

תואר ראשון ושני ב-4 שנים

בריכה
בקמפוס

מלגת
לימודים

מעונות
חינם שנה א'

שילוב
מדרשה

ארוחה
ב-10 ש"ח

לפרטים והרשמה:

053-8254356 02-6750724

רח' ברוך דובדבני 36, ירושלים
rishum-jer@michlalah.edu

מלמעלה למטה, מן הכלל אל הפרט

הרב עוזיהו שרבף

ראש בית המדרש 'שלהבת תחיית הארץ' בחברון,
ראש עמותת הרחיבי וחבר הנהלת תנועת נחלה

בארץ ישראל הכל הולך מן הכלל אל הפרט, הכל מלמעלה למטה. כך מלמד הראי"ה קוק במקומות רבים בכתביו (אגרת צו). אחד הנושאים הקשים שעם ישראל מתמודד עמם בתקופה זו, הוא היחס למלחמת שמיני עצרת ובמסגרתו נושא החטופים.

שנה וחצי של לחימה, כשאלו מעלים על נס את נושא החטופים, ואלו מעלים על נס את הצורך בהכרעת המלחמה. עד כה כמעט לא נאמרה שום מילה על החובה לרשת את חבל עזה וליישבו, פשוטו כמשמעו.

כדי לתרץ באופן רוחני את האסון שמדינת ישראל נקלעה אליו, רבים הם הפותרים את השאלה הזאת סביב נושא האחדות. אם נשים לב, הרי שרבותינו דנו הרבה באסונות שפקדו את עם ישראל במהלך הדורות. לרוב, לא מצאנו שהם פטרו את חובת הברור בתירוקן שעם ישראל לא מאוחד.

לעניות דעתי, הנושא היום הוא מאוד פשוט. הרוע שהתפרץ מחבל עזה מלמד על הצורך הרוחני לרשת את המקום וליישב אותו. זה הכלל. מדהים שאפילו אחרי שנה וחצי של לחימה, אין קול קורא לפחות מבתי המדרש של הציונות הדתית על החובה לקיים מצוה זו.

בעת הזאת צריכים להחזיר עטרה ליושנה, לדעת ש"מארץ ישראל פורח הכל... מציון מכלל יופי, כל יחיד ויחיד בישראל יש לו גרעינו בארץ ישראל" (ישראל ותחייתו אות ל). לדיעה זו יש השלכה מעשית בסיסית - לרשת את הארץ ולשבת בה.

ברגע שיהיה ברור לנו הכלל, אזי הפרטים (החזרת החטופים, הכרעת חמאס וכו') ככל שיהיו חשובים, בעזרת ה' יבואו נכון על מקומם כמעט באופן של ממילא.

דרך זו המדגישה את ירושת חבל עזה, שיכתה והפרחת השממה שבה, היא גם הדרך היחידה שתסלול דרך של נחמה אמיתית למשפחות השכולות ולעם ישראל כולו. לא לחינם כאשר מנחמים את האבלים מזכירים את בניין ירושלים. רק הבניין השלם של ארץ ישראל יש בכוחו להסיר את כאב השכול ולבנות מחדש את קומת השמחה הלאומית ומתוכה גם הפרטית. אחרי שנה וחצי של מלחמה כשכל השיטות "הרוחניות" נוסו ללא הצלחה, הגיע הזמן להביט פנימה אל השורש, אל עצת התורה בדבר "קץ המגולה ואור הישועה הזרוחה" (אגרת שע"ח, הראי"ה קוק), כדי לכוון נכון יותר את דרכנו הלאומית בעת הזאת.

נאמץ את דבריו הקדושים של הרב חרל"פ (אגרות קודש, אגרת לח) - "הפרט יושע על ידי הכלל, וכל מה שהיגון והעצב מתרבה על הכלל, יותר קרוב ישועת הפרט והכלל יחדיו", ובעזרת ה' נראה ישועות ונחמות לכלל ולפרט.

דג נחש ממתית או מחיה?

איתי אסמן

כדי שאנשים יתרגשו מקודש ולא חלילה מטומאה ופריצות. ככל שלאדם יש רגשות יותר עדינים וטהורים כך הוא יצליח לבטא באומנות שלו את אותן רגשות וגם לעורר אותם אצל הציבור שצורך אומנות. מי לנו גדול יותר ברגשי קודש מדוד מלכנו, המשורר הלאומי הקדוש, שעם ישראל מוצא בשיריו מנוחת הנפש, הרוח והנשמה.

לא מעט אומנים חזרו בתשובה וכתבו שירים שמושמעים בפלייליסטים של ערוצי רדיו ופופולארים, גם האומנים הדתיים הופכים להיות מצליחים, ועכשיו 'חילונים' מתחברים אל מקורות הקודש, גם מתוך הזדהות אישית וגם מתוך הבנה שזה מה שהציבור הישראלי צורך ואוהב לשמוע. השירים האלו מטהרים את האוויר הישראלי, הם מאפשרים מרחב יהודי - רוחני ומייצרים אטמוספירה רוחנית להמשך יצירה ואומנות של קודש. כתבתי כאן בעבר גם על קומיקס שמעורר רגשי קודש בהוצאת 'ראש יהודי', וגם על מסעדות שהופכות להיות כשרות, יש תנועת תשובה סמויה שצריך לפקוח את העיניים כדי לראות כדאי גם לפרגן לאנשים האלו, להגיד להם "כל הכבוד", הם הנחשון בן עמינדב של עולם הרוח. כל בעל תשובה זקוק לחיזוק. תעצרו אותם ברחוב ותפרגנו להם, תצרכו את התוכן שלהם ותודו להם. אחרי תחיית החול, הגענו למציאות היסטורית של תחיית הקודש, אלו החלוצים של דורנו, מי שמחבר את החול אל הקודש, מי שנופח נשמה בגוף הלאומי, מי שמקדם את התרבות הישראלית אל ייעודה המקורי של התרגשות מהקודש וקרבת ה'.

השראה מדוד המלך

בדרך כלל אומנים הם אנשים שמאוד קשובים לרגשות שלהם, יש להם רגשות מיוחדת שהיא זו שגורמת להם ליצור שירים, ספרות וציורים. בגלל זה הם מרגישים צורך גדול יותר להיות קשורים לאנשי רוח ורבנים. ולא מעט מהאומנים המצליחים הולכים לשיעורים של רב או מתייעצים עם רבנים. אני פונה כאן לציבור הרחב, תמצאו אומן שאתם מכירים ותלמדו איתו בחברותא, עזרו לו לפתח את רגשי הקודש שלו, כי כל שיר שלו משפיע על מאות אלפים. זו אינה משימה פשוטה ללמוד עם אומן, כי אסור להחניק לו את כוחות היצירה, אלא לסייע לו לעדן אותם ולדייק אותם, אך מי שיש לו את הכישרון הזה תבוא עליו הברכה.

asmanitai@gmail.com

הגאולה הרוחנית מתקדמת בצעדי ענק, לאחרונה פורסם במדורי התרבות בתקשורת שלהקת ההיפ-הופ 'הדג נחש' מוציאה אלבום שכולו בנוי על פסוקים מספר תהלים לאלבום הם החליטו לקרוא "ביע אומר". בהתחלה הייתה להם התלבטות אם להוציא אלבום בסגנון כזה "האמת - לא היינו בטוחים שנוכל לייצר מזה משהו שממש נאהב. זה מאתגר בטירוף ומצד שני אנחנו אוהבים אתגרים אמנותיים. אז אחרי לבטים החלטנו: יאללה הולכים על זה, וככל שהעמקנו בעבודה מצאנו שאנחנו משתחררים יותר ונהנים יותר ומצליחים להביא את היושרה והיצירתיות שלנו לתוך היצירה המונומנטלית הזו".

אין ספק שספר תהלים זה הדבר שמבטא הכי טוב את הנשמה הישראלית. לא האנתי לאלבום ואינני יודע איך זה יצא, אבל הסיפור שבו אומנים מתחברים לכתבי הקודש העתיקים וההבנה שזה הכי אקטואלי שיש, הוא ללא ספק חלק מגאולת הקודש שאנחנו נמצאים בתוכה.

באותו ריאיון הם אמרו: "אנחנו מאמינים בחיבורים ובשוויון בין בני אדם מכל הרקעים. ספרי הקודש העתיקים מכילים אמיתות אוניברסליות ושייכים לכולם, גם לדג נחש". בדרך כלל המילים 'שוויון' ו'אוניברסליות' משמשות מפלגות פוליטיות של השמאל, אך במהותן המילים האלו יכולות להיות גם קודש, כי הקודש נותן את הערך האמיתי של כל מושג. ככל שיותר נהיה מחוברים אל הקודש כך נבין את ייעודנו וייעוד האנושות כולה.

בצעירותי כשהייתי חילוני שמעתי את השירים שלהם, להקה חילונית בועטת, וזה מאוד הפתיע אותי כשהם הוציאו אלבום שכל התוכן שלו הוא קודש. לא מדובר באומן שחזר בתשובה, אבל מי שיש לו עיניים מבין שזו תשובה שעולם התרבות הישראלי עובר. התנ"ך הוא תעודת הזהות שלנו כעם, הוא אוצר החיים התרבותי שלנו שחייב לבוא לידי ביטוי במדינת ישראל המתחדשת.

המילה תרבות בדרך כלל נתפסת כמשהו חילוני, לא צנוע שמביא פורקן של יצרים הרב קוק זצ"ל כותב בהקדמה שלו לפירוש על שיר השירים שתפקיד הספרות, הציור ושאר האומנויות הוא להוציא אל הפועל את המושגים הרוחניים המוטבעים בעמקי הנפש האנושית. ולכן אנשי קודש הם אלו שצריכים לעסוק באומנות ויצירה,

להצטרפות לקבוצת ווטסאפ של טיפ יומי לקירוב

נא לשלוח הודעה ל-052-566-5005

גם אתם יכולים להפיץ תורה! להצטרפות לצעירי ראש יהודי

054-839-3457

מכירים בעלות תשובה או בדרך? הפנו אותן למדרשת שושנת אביב בתל אביב.

יעל 053-367-3434

החלה הרשמה מוקדמת לרכישת ה'גיוע הזמן' 10

רקב-99 ₪ כולל משלוח עד הבית

קומיקס ילדים "הגיוע הזמן"

10 ספרים רקב-485 ₪ עם שליח עד הבית

לרכישה מהירה סרקו:

להזמנות: www.roschy.org, 052-5665005, 02-6791122

שבת, על טעם וריח אין להתווכח

לאכול – אוכלים, לשחות – שותים, אבל להתפלל – איי איי איי... < מה מסתתר במשל עיבוד העורות, ולמה בשבת הכל בא לנו בטוב יותר מביום רביעי < אפשר לנסות ללכת צעד צעד, אבל עדיף לתת מכה אחת ואז להתחיל לזוז

"איפה אני נמצא?" האם אני נמצא במקום שלי, רואה את עצמי ומרגיש את עצמי, מה אני אוהב ומה אני רוצה? כלומר, קודם כל ולפני הכל אני קיים, ועכשיו אני גם צריך לעשות דברים בשבילי הקב"ה... אני צריך ללמוד, להתפלל ולקיים מצוות, ואפילו לעשות את זה בחיות... אם זה המצב, כדי לצאת מהמקום שלי אל המקום של הקב"ה - נדרשת ממני עבודה!

לעומת זאת, כשאני עושה עם עצמי עבודה פנימית וגורם לכך שהמקום שלי יהיה המקום של הקב"ה, אני עצמי נעשה ספוג בתורה ובחסידות ובעבודת ה'. ואז כשאני בא להתפלל, 'זה מתפלל' לי. כשאני בא ללמוד תורה, 'זה נלמד' לי.

כמובן, אין הכוונה שאצל חסיד שנמצא במצב הזה אין עוד צורך ביגיעה. זה עדיין כרוך ביגיעה, ומלכתחילה לא על כך הייתה ההתמרמרות. חסיד אינו חפץ ואינו מצפה שהדברים יבואו לו בלי יגיעה. אבל היגיעה צריכה להיות בתוך העניין ולא בשביל העניין. כלומר לא שכדי להתחיל להתפלל אצטרך להתייגע לצאת מעצמי, אלא שבתוך העניין עצמו אתייגע כדי להבין עוד יותר עמוק וכדי להרגיש עוד יותר עמוק.

זה שייך לכל אחד ואחד, כל אחד בהתאם לדרגה שלו ולעניין שלו.

מתי אנחנו מזכירים את הפסוק הזה שמצביע על על כך שאנחנו עצמנו כבר מחוברים לה? בתפילת שחרית של שבת, שם אנחנו אומרים "לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשהו"

לקום, מיד נתלהב, ומיד 'נחיה' את התפילה! זאת התלונה שלו.

דוד המלך אומר בתהילים "בה' תתהלל נפשי". מה הפירוש "בה' תתהלל"?

יש פסוק אחר בתהילים, בו נאמר "כל הנשמה תהלל יי". שם הכוונה היא שהנשמה מהללת, וגם כאן אם היה כתוב "את ה' תהלל נפשי" הפירוש היה שהנפש שלי מהללת את ה'. אבל כאן כתוב "בה' תתהלל נפשי", ופירוש הדבר שהנפש מתהללת לבד, מעצמה, בה'.

מה ההבדל בין הדברים?

העניין הוא, שכאשר אני הולך להלל את הזולת, אני צריך לעשות פעולה של הילול. אני נמצא במקום אחד והזולת במקום שני, וכדי להלל אותו אני צריך לעשות דבר שמחוץ למציאות שלי. אני צריך להתייחס אליו.

כך גם לגבי הקב"ה, אם אני לא נמצא באותו מקום של הקב"ה, אני צריך לצאת מעצמי כדי להלל אותו. אני צריך לעזוב את המחשבות שלי. לצאת מהמקום שלי ולהתקרב אל המקום של הקב"ה - לחשוב עליו, להתפעל ממנו, לשבח אותו, להלל אותו, להתפלל אליו. זה נקרא "תהלל".

לעומת זאת, "תתהלל" משמעותו בדרך ממילא, זה מתהלל מעצמו. כלומר, כשאני קרוב לקב"ה, והמקום שלי זה המקום של הקב"ה, אזי "בה' תתהלל נפשי". הנפש שלי חיה אותו, וממילא היא מתהללת בו.

מה אנחנו יכולים לקחת מזה אלינו, בעבודת ה'?

הרעיון הוא שכל אחד מאיתנו ישאל את עצמו

יש ניגון חסידי ידוע, המתאר חסיד שעורך חשבון נפש והוא מתאונן ומתמרמר: כשאני בא לאכול - אני אוכל. כשאני בא לישון - אני ישן. לעומת זאת כשאני בא להתפלל - אני לא מתפלל...

המילים במקורן הן באידיש, והתרגום כאן הוא די פשוט ושטחי, שהרי כשמתבוננים מעט בנוסח הניגון מגלים שהוא לא מדבר על כך שהחסיד אוכל ושותה אבל לא מתפלל - לא זו התלונה שלו. מדובר על חסיד, אז ברור שהוא גם מתפלל... החסיד מצטער על דבר עמוק יותר: כשהוא רוצה לאכול, האוכל 'נאכל'. הוא לא צריך לעבוד על זה. כשהוא רוצה לשחות - הוא שותה בלי בעיה. אבל כשאותו חסיד ניגש להתפלל, התפילה לא הולכת לו...

במילים פשוטות יותר: כדי לאכול ולשתות אני לא צריך לעשות שום הכנה נפשית. לא להתנתק משום דבר וגם לא להתבונן בכלום. האוכל 'נאכל' כאילו מעצמו והשתייה 'נשתית' כאילו מעצמה. זה קורה באופן טבעי. וזו התלונה של החסיד, תלונה שבוקעת מעומק ליבו: למה כשזה מגיע לתפילה היא לא 'מתפללת' לי?!

מדובר כאן, אם כן, בחסיד שהוא בוודאי מתפלל, אבל כל בוקר מחדש הוא צריך להתאמץ כדי לקום לעבוד את ה'. הכל אצלו זה עבודה. ללמוד חסידות - עבודה. להתפלל - עבודה. הוא עושה את זה רק מתוך יגיעה. ועל כך הוא מקונן, למה שהתפילה לא תהיה גם היא כמו האוכל והשתייה?! למה שזה לא יהיה גם כאן קל וחלק. "מודה אני" - א מחיה! ברכות השחר - נפלא!... שנתעורר בבוקר ומיד נרצה

וילך. אברכה את ה' בכל עת תמיד תהילתו בפי, בה' תתהלל נפשי".

מה הפירוש 'לדוד בשנותו את טעמו'? ההסבר הפשוט הוא שדוד ברח משאל המלך, ואז הוא 'שינה את טעמו'. הוא עשה את עצמו כמו משוגע כדי שלא יהו אותו. אבל בפנימיות העניינים, הפסוק מדבר על 'עבודת' יום השבת שהנקודה שלה היא 'בשנותו את טעמו'. כלומר: במשך כל השבוע אנחנו עסוקים בדברי חולין, צורכי הפרנסה וענייני הגוף. זה ה'טעם' של האדם. ממילא, כשיהודי הולך במשך השבוע להתפלל, הוא עושה את זה באופן של קבלת עול ו'אתכפיא'. כל מה שקשור עם עניינים רוחניים ועבודת ה' - דורש ממנו אתכפיא.

אחר ולהגיע אל מקומה הרוחני של התפילה לפני ה', כי אנחנו עצמנו כבר נמצאים בנפשנו במקום הזה.

מהיכן המקום הרוחני הזה בנפש צץ בתוכנו בשבת? כנראה שהוא תמיד היה, ורק המתין לרגע האמת...

אדמו"ר הזקן מסביר במאמרו את המושג 'עבודת ה'' שהוא מלשון 'עיבוד עורות'. הבורסקאי לוקח עור מלוכלך ומגושם שהופשט מעל הבהמה, והוא עובד קשה לעבד אותו - לנקות, לשפשף וגם לרכך - עד שהעור הגס והמגושם יהפוך להיות קלף שראוי לכתוב עליו ספר תורה או תפילין וכיוצא בזה.

נשאלת השאלה: הרי 'עבודה' היא מילה

פשוטה שמשמעותה מובנת כעמל ויגיעה, ומה מוסיף אדמו"ר הזקן בכך שהוא ממשיך את עבודת ה' שלנו דווקא לעיבוד עורות?

אלא שהרעיון הטמון כאן הוא לומר לנו שכשיהודי עושה עם עצמו 'עבודה', הוא לא מייצר דבר חדש, מציאות חדשה, אלא הוא למעשה רק מגלה את האמת הפנימית שלו, זו שכבר קיימת בתוכו. וזאת בדיוק כמו ב'עיבוד עורות': כשלוקחים עור של בהמה ומעבדים אותו עד שהוא נהפך לקלף כשר, האם נוצר כאן דבר חדש? לא! מה כן נעשה כאן? התגלה הקלף העדין שקודם לכן הסתתר מאחורי - או בתוך - העור הגס והמגושם. נחשפה האמת הפנימית של העור.

למה זה באמת כך? בגלל שבששת ימי החול מאיר שם 'אלוקים' - 'בראשית ברא אלוקים', ושם אלוקים (בגימטרייה 'הטבע' - 86) הוא עניין של העלם וצמצום. הקב"ה העלים את עצמו כדי שנוכל להתעסק בענייני החולין שלנו. הוא העלים את עצמו כך שענייני אלוקות לא יהיו מורגשים כל כך ואנחנו נוכל להתעסק בעניינים הרגילים שלנו.

אבל כשמגיע יום השבת - 'בשנותו את טעמו'. ה'טעם' שלנו משתנה והוא נעשה ה'טעם' של אלוקות. כל מה שאתה מרגיש בדרך כלל, לאן אתה נמשך וממה אתה 'חי' - כל זה מתרחש בעולם אחר. אבל עכשיו אתה עצמך עברת כעת לעולם אחר, וכל ה'טעם' שלך השתנה. לא רק שהמעשים שלנו משתנים בשבת, אלא גם ה'טעם' שלנו משתנה בתכלית.

ממילא ביחס לכל ענייני עבודת ה', כמו לימוד התורה ותפילה, אנחנו כבר לא צריכים בשבילים קבלת עול ואתכפיא. למה? כי בשבת נאמר 'ויכל אלוקים' - נכלה ונגמר העניין של שם אלוקים, ובמקומו בא 'שבת לה' - שם הוי"ה (היה הוה) ויהיה - האלוקות שמעל המגבלות והצמצומים) פירושו שהאלוקות נמצאת בגלוי. ואם האלוקות בגלוי, גם הטעם שלנו נמצא באלוקות.

שבת זה 'טעם' אחר לגמרי. וממילא מובן שכשיהודי בא להתפלל, הוא לא צריך קבלת עול ולא צריך אתכפיא. הוא נמצא במקום של התפילה, ולכן בשבת - ממשך הפסוק ואומר - 'בהוי"ה תתהלל נפשי'. בשבת לא צריך לעקור את עצמנו ממקום

מכללה ירושלים
איכות תורנית - אקדמית - חינוכית

תואר שני במכללה ירושלים

מובילים במספר הסטודנטים מבין כלל המכללות בארץ!

93% מסיימים את התואר השני
מיד בסיום תקופת הלימודים

מסלולים נפרדים
לנשים ולגברים

למידה היברידית
(רוב המפגשים בזום)

1+1
תואר ולימודי תעודה

הוראת מחשבת ישראל ותושב"ע

לגברים - מסלול לרבני קהילות
לנשים - כלים בגישור, טיפוח רגשי

"לב
טוב"

ניהול וארגון מערכות חינוך

מיומנויות וסימולציות בניהול,
הובלת צוותים, עיצוב זהות ניהולית

"עין
טובה"

שנה אחת! 3 סמסטרים < יום בשבוע

החזר שכר לימוד לזכאי משרד החינוך

הוראת מתמטיקה/ מדעים

דגשים טכנולוגיים - מעשיים
גישות מתקדמות

"הרואה
את
הנולד"

ייעוץ חינוכי

ייעוץ בית ספרי / פרטי / קהילתי
/ הדרכת הורים
*לימודים עד פסח תשפ"ז

"חבר
טוב"

לפרטים על התואר השני: 02-6750715/736 | rishumsheni@michlalah.edu

מכללה ירושלים, רח' ברור דובדבני 36, ירושלים

שאתה - האמת שלך - זו הנפש האלוקית שהיא "חלק אלוקה ממעל ממש". לכן הוא מרחיב בכך כבר בהתחלה, וגם לאחר מכן, בפרקים הסמוכים, הוא מפרט ואומר: יש לך כוחות של חכמה בינה דעת, אבל זה לא סתם 'שכל', אלא שכל של הנפש האלוקית - כזה שמבין מה זה "ממלא כל עלמין", מה זה "סובב כל עלמין" ומה זה "כולא קמיה כלא חשיב". כמו כן, יש לך מידות - רגשות שמכוונות כלפי אהבת ה' ויראת ה'. ולא סתם "יראת העונש", אלא "יראת הרוממות" (כלשונו בפרק ג) "לירא ולהתבושש מגדולתו יתברך שאין לה סוף ותכלית". זו יראה הרבה יותר פנימית ועמוקה מאשר סתם לחץ וחשש מענישה חיצונית. בהקשר לזה, הרבי זי"ע סיפר שפעם אחת היה ויכוח בין אדמו"ר הזקן לבין אחיו המהרי"ל - רבי יהודה לייב מינוביץ, בעל 'שארית יהודה' - מדוע אדמו"ר הזקן פתח בעניין של יראת הרוממות דווקא. זאת אומרת, המהרי"ל התווכח כביכול עם אדמו"ר הזקן על 'פשט' בתניא. תשאלו: איך ייתכן שהמהרי"ל מתווכח עם אדמו"ר הזקן, מחבר ספר התניא, על פשט בתניא? ...!

כמענה, הרבי סיפר על מקרה שהיה אצל הרבי ה'צמח צדק. הוא אמר פעם אחת מאמר חסידות, ולאחר מכן החסידים התווכחו ביניהם על פשט במאמר. ר' הלל מפאריטש הסביר באופן אחד וחסידים אחרים הסבירו באופן אחר. אז הם אמרו לר' הלל: בוא נשאל את הרבי בעצמו. הם באמת הלכו לשאול, והצמח צדק הסביר כפי שהחסידים הסבירו. החסידים יצאו מהחדר של הרבי, אבל אם חשבנו שעכשיו בוודאי הוויכוח הסתיים - מתברר שלא... ר' הלל פנה לחבריו החסידים ואמר כך: בשעה שהרבי אומר מאמר חסידות בפני הציבור, הרי זה כמו שנאמר על משה רבנו "שכינה מדברת מתוך גרונו". לעומת זאת, כשהרבי מסביר אחר כך את המאמר - זה כבר הסבר בשפה שלו. וכיוון ש"שבעים פנים לתורה", מותר לי להסביר באופן שונה! ...!

לענייננו: למה באמת בחר אדמו"ר הזקן לפתוח ב'יראת הרוממות' ולא בדרגה נמוכה יותר של יראה?

אלא שכך הוא סדר הדברים הנכון. בעבודת החסידות לא מתחילים לאט לאט; קודם כל אל"ף ב"ת ומשם מתקדמים בצעדים מדודים. לא! צריך לתת מיד 'מכה' חזקה. להאיר על היהודי אור גדול שמיד ירים אותו - ואז, לאור ההבנה החדשה הזו שהאירה עליו, הוא מתחיל ללכת בסדר והדרגה. לכן, כאמור, אדמו"ר הזקן מתחיל לדבר על השכל של הנפש האלוקית, כזה שמבין מה זה 'ממלא' ו'סובב' וכו', וכמו כן כשמדברים על יראה - הוא מתחיל מיד מ'יראת הרוממות', וממילא זה מאיר ביהודי ופועל בו ביטול והכנה ראויה לעבודת ה' פנימית, כזו שחושפת ומגלה את האמת שבתוכו. לחיים, לחיים ולברכה.

זה העניין שאדמו"ר הזקן מבקש לבטא בכך שהוא ממשיך את העבודה שלנו - עבודת ה' - לעיבוד עורות: כשיהודי עובד את ה' הוא לא יוצר כאן אדם חדש, אלא בדיוק להפך - הוא מגלה את האדם האמיתי, את היהודי האמיתי, שבתוכו.

זאת אומרת, שלא כפי שאנחנו נראים בחוץ כך היא האמת הפנימית שלנו. ואין הכוונה אך ורק לאיך שאנחנו נראים לאחרים, אלא גם לאיך שאנחנו נראים בעיני עצמנו - גם זה לא האמת שלנו. הלוא כל אחד יודע אלו מחשבות, רצונות ותשוקות יש בראשו ולבו - קנאה ושנאה ותאוה וכו' - וכך אנחנו נתפסים בעיני עצמנו. בא אדמו"ר הזקן ואומר לנו שגם זה לא האמת שלנו, זה רק החלק הגלוי והחיצוני שלנו, ואילו באמצעות עבודה מתמדת נגלה את האמת שהיא אחרת לגמרי... זו תכליתה של עבודת ה' על פי החסידות במשך ימי השבוע, אלא שבשבת הכל קורה ביתר קלות כי אנחנו כבר 'שם'.

כידוע, אדמו"ר הזקן מתחיל את ספר התניא בביאור ענייני של שתי הנפשות. הוא כותב כמה שורות על הנפש הבהמית ומיד עובר ל'ונפש השנית בישראל היא חלק אלוקה ממעל ממש'. הוא מסביר את מדרגות חב"ד של הנפש האלוקית, ואחר כך את פרטי המידות וה'לבושים' - מחשבה דיבור ומעשה - שלה.

לכאורה זה תמוה: סדר הדברים המתבקש היה שאדמו"ר הזקן יפתח בחיזוק האמונה בהכרת ה' ובנוכחותו בעולם, אחר כך שידבר בהרחבה על הנפש הבהמית בדרך שנכיר אותה לעומק, שהרי היא הנוכחת בנו בדרך כלל... ולבסוף - כשנהיה קצת יותר רוחניים ונבין מעט יותר ברוחניות - יספר לנו על הנפש האלוקית שבקרבנו. אבל בפועל, לא כך הוא עושה, ועיקר ההרחבה בפתחו של ספר היסוד של תורת חסידות חב"ד היא סביב ה'נפש השנית'.

למה?

אדמו"ר הזקן מתכוון כנראה לחנך אותנו להנחת-יסוד בסיסית: דבר ראשון, כשאני מדבר אליך - אתה צריך לדעת מי אתה. עליך לדעת

לימוד באווירה אחרת

בית מדרש פרדס חנה ללימודי רבנות-דיינות מקבל אברכים

מלגות גבוהות | מעורבות חברתית

לפרטים: נדב 052-2090884

היא לא מעלה אותך לדוכן הנאשמים

"אבל למה היא חייבת להאשים אותי ולהשתמש גם בכל מיני עובדות שהן בכלל לא נכונות? איך אפשר להגיד עליי שאני אף פעם לא בבית כשזה ממש ממש לא אמת".

"אם רותי פשוט הייתה אומרת לך שהיא מרגישה בודדה, היא לא באמת הייתה מרגישה שהיא מבטאת את הבדידות שהיא חווה. היא מרגישה שהיא חייבת להמחיש לך, ולחוות את זה שאתה ממש מבין אותה. בשביל שתבין אותה, היא מלקטת חלקים מתוך המציאות".

"מה הכוונה?" שאל אריה.

"בדוגמא שלנו, היא נעזרת בזה שאתה עובד עד שעות מאוחרות (חלקים מהמציאות) רק על מנת להמחיש לך את עוצמת הבדידות שהיא מרגישה".

"אבל אני מרגיש שלפעמים זה ממש שקרים, היא ממש מעוותת את העובדות".

"כי העובדות פה הן לא החלק העיקרי, הן רק אמצעי, הן רק תפאורה להמחשת עוצמת וצורת הרגש".

"אז מה אני בעצם צריך לעשות?" שאל.

"נלמד ביחד שפה חדשה, את שפת הקשר הזוגי שלכם, שזו שפה של חיבור".

העבודה תהיה ללמוד לעצור ולפתח תודעה לפני שהולכים ישר למקום האוטומטי הזה שבו אתה ישר מפרש את הדברים בצורה חיצונית ומתייחס לעובדות, נלמד לדבר את שפת הרגש, וגם רותי תלמד לבטא את הנזקקות הרגשית שלה בצורה שתקרב ולא תרחיק".

כל הפרטים שונו למען שמירת הפרטיות

"ממש ממש ככה, אז איך זה יוצא שאני תמיד מפסיד אם כל העובדות לטובתי?" שאל אריה.

"כי שיתוף וחיבור זוגי לא עובדים על פי חוקיות של עובדות ובית משפט. זו לא אותה חוקיות. כשרותי אומרת לך את המילה 'אתה', כמו במשפט: 'אתה אף פעם לא בבית' - היא לא מאשימה אותך".

"מה לא מאשימה אותך? אם אני אף פעם לא בבית, אז אני אשם", התעצבן אריה.

"רותי מגיעה ועומדת על הבמה, חשופה עם העולם הרגשי שלה שלפעמים מלא בכאב, בפחדים ובכעסים. כשהיא משתמשת במילה 'אתה' היא בעצם לא מעלה אותך לבמת הנאשמים אלא היא מעלה אותך אליה לבמה שלה, היא בעצם שולחת לך מעלית על מנת שתיכנס לעולמה".

בדרך הזו היא אומרת לך: אתה היחיד שיכול להיות איתי פה ולעזור לי לרפא את הכאב הזה".

"ובעצם כשהוא עולה לבמה, במקום להיות איתי הוא פשוט חוזר להתעסק בעצמו, וזה כואב. אני מיואשת ונמאס לי לחיות כאלה חיים בודדים בתוך קשר זוגי", אמרה רותי והמשיכה לבכות.

"אני מרגישה שאין לי פה שותף שיכול באמת להיות איתי בחוויות הקשות שעוברות עליי ואני נשארת בודדה בכל הקשר הזה, ובכלל אני לא יודעת אם אפשר לקרוא לזה באמת קשר..." אמרה רותי.

"איך אפשר להיות איתה? היא כל הזמן מאשימה אותי. כשאני נשאר שעות נוספות להכניס עוד כסף אז היא מאשימה אותי שאני אף פעם לא בבית, כשאני נשאר בבית היא מאשימה אותי שאני לא עושה כלום וכשאני מזמין את כל המשפחה שלה אלינו לחג היא באה בטענות שאני לא שואל אותה ולא בודק איתה אם זה מתאים בכלל..." התעצבן אריה.

"אתה בכלל לא מבין אותי", פרצה רותי בככי.

"תני לי לנסות בבקשה לעזור לו להבין אותך", פניתי לרותי.

"כשרותי מגיעה אליך עם כל הטענות האלה, מה אתה מרגיש?" שאלתי את אריה.

"אני מרגיש שהיא לא מרוצה ממני, שאני אשם כל הזמן, שאני לא בסדר, שאני לא מספיק טוב..." ענה אריה.

"תתקן אותי אם אני טועה; כשרותי מגיעה ואומרת לך לדוגמא: 'אתה אף פעם לא בבית', מה שהיא עושה - היא מעלה אותך על במת הנאשמים בבית המשפט ואתה הופך להיות מואשם עם תיק פתוח".

"ממש נכון... ואז אני צריך להילחם על הזכאות שלי בדין, ומשום מה מעולם אני לא יוצא זכאי", ענה אריה.

"במלחמה הזאת שלך אתה מציב בפני רותי סוללה של עורכי דין שאוספים את כל הראיות ומגנים עליך על מנת שבאמת תצא זכאי, כי מי רוצה להפסיד במשפט?" המשכתי.

למה מותר להתפלל על חולה שימות אבל אסור לקצר את חייו בפועל?

השאלה אם מותר להתפלל על חולה שימות היא שאלה הלכתית סבוכה, ואיננו נכנסים להגדרותיה כאן. אך גם בהקשרים שמותר לעשות כן, אנו משאירים את חיי האדם בידי שמים. המפתח אינו בידינו. תפילה מניחה שיתכן שהקב"ה יכריע אחרת מבקשתנו, אף שהיא ודאי מתקבלת ונאהבת, אך לא דווקא באופן הישיר והמדויק כפי שביקשנו.

לעומת זאת, ליזום מעשה בפועל ולקחת את מפתח חיי אדם לידינו, זהו דבר שמותר רק לבית הדין ובתנאים מסוימים מאוד, ובשאר המצבים הוא אחד משלוש העבירות החמורות בתורה שדינן "יהרג ואל יעבור".

על מה אמורים לעבוד בספירת העומר?

העבודה הפשוטה, הבסיסית והיקרה מכל נפסקה בשולחן ערוך והיא שנצטוונו לספור את ימי העומר, על פי כללים שנתבארו בפוסקים. עשיית רצון ה' במצווה זו, היא עיקר העבודה שהכול נתלה בה. יחד עם זאת, ימי הספירה מבטאים תהליך של התקדשות הנמתח מיציאת מצרים עד מתן תורה, ממאכל שעורים של העומר למאכל חיטים של שתי הלחם בשבועות. זוהי עלייה מדרגה לדרגה - מהשקיעה בעולם החומר לעולם הדבקות האלוקית המאירה והגלויה.

רבותינו בכל הדורות הרחיבו בדרכים שונות לבאר עבודה זו, כמו התפילה המופיעה בחלק מהסידורים המקשרת את הספירה לספירת הקדושות, כל יום לפי עניינו, וכנודע יש עוד הרחבות רבות בדברי רבותינו.

מה ההבדל בין צניעות לענווה?

צניעות וענווה הם מושגים רבי פנים, אך הבסיס הוא שצניעות היא להבחין בין מה שראוי להיות גלוי לבין מה שראוי להיות נסתר. זה נכון בדיבור, בלבוש, ואף בחלקי התורה שהצניעות יפה להם מפני שהם שייכים לעולמות פנימיים עליונים.

הענווה, לעומת זאת, היא הכרת הערך האמיתי לעומת הגודל האלוקי ושלל האורות המתגלים ממנו בעולם. לכן הענווה אינה שאלה של הסתרה וגילוי, אלא של הכרת המשקל האמיתי. כשאדם חושב למשל שהוא החכם ביותר, הוא מתעלם מהחכמה האלוקית ומכל החכמה שחלק ה' ליראיו, ואפילו לחכמי האומות. אדם עניו מכיר את ערכו לעומת גודל אורות התורה הקדושה וחכמיה, ויודע שבאמת אין בו כלל דבר מעצמו, כי כל מה שיש בו הוא מה' יתברך.

קרוב אליך

עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

ת.ד. 52589 רמת גן < העלון טעון גניזה • karovel.co.il
לתגובות ויצירת קשר qarov.elecha@gmail.com קרוב אליך • לפרסום: 052-4061065

בית המדרש
לבוגרי צבא
לזכר
ע"ש יהושע העשיל הכהן פריד ז"ל

מזמין את הציבור לערב לימוד בנושא

גאולת ישראל

יום חמישי י' אייר (8.5)

- 18:45 הרב נפתלי שיינפלד – ראש המכינה התורנית צל"ש
- 19:30 הרב אוהד תירוש – ראש הישיבה לבוגרי צבא בעלי
- 20:15 ערבית
- 20:30 הרב רפאל ג'יאמי – יו"ר ארגון שערי הדעת ור"מ בישיבת אולגה
- 21:15 התוועדות עם הרב פרץ איינהורן – יו"ר ארגון צל"ש

כתובת בית המדרש – אחוזה 117 רעננה (בוויז חניון גירון רעננה)

לפרטים הרב אור שואקה ראש התכנית לבוגרי צבא 055-5695404